

**SIDNEY
SHELDON
RAGE OF ANGELS**

ဖောင်ပေါ်ထွန်း

ကျောရာ ကျောကြောင်း

ရည်ညွှန်းချက်

ဥပဒေ ပညာဖြင့်

အသက်မွေးနေကြသော

ညီငယ် ညီမငယ်များ သို့။

မောင်ပေါ်ထွန်း

ပထမအကြိမ် အမှာ

၁

စာအုပ် တစ်အုပ်တွင် (လိုအပ်သည် ဟု ယူဆလျှင်) ဘာသာပြန်သူ
နှင့် ထုတ်ဝေသူတို့ က မိမိတို့ ၏ ထင်မြင် ယူဆချက်များကို အမှာ စာ

များ ဖြင့် တင်ပြကြစမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ယခု ဤစာအုပ်တွင် မူ ဘာသာ ပြန်သူနှင့် ထုတ်ဝေသူ နှစ်ဦးစလုံး ထပ်တူထပ်မျှ ခံစားကြရသဖြင့် အမှာ စာကိုလည်း နှစ်ဦး ပေါင်း၍ ရေးသားလိုက်ပါသည်။ ။

ရှေးဦးစွာ တင်ပြလိုသည် မှာ ဤစာအုပ် ဘာသာပြန်သူနှင့် ထုတ်ဝေသူ နှစ်ဦးစလုံးမှာ ယခု အချိန်အထိ ဘာသာပြန် တစ်မျိုးတည်းကိုသာ စိုက်လိုက်မတ်တတ် ပြုစု ရေးသား ထုတ်ဝေနေကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ဘာသာပြန် စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်လာနိုင်ရေး အတွက် ဘာသာပြန်သူနှင့် ထုတ်ဝေသူတို့ ၏ ကြိုးပမ်းရမှုကို အမြွက်မျှ တင်ပြလိုပါသည်။ ။

ဘာသာပြန် စာအုပ်ကောင်း တစ်အုပ် ဖြစ်ရန် မူလ စာအုပ်ကောင်းရမည် ဟူသော အချက်ကို အထူး ပြောစရာ မလိုပါ။ ။ ဤနေရာတွင် ဘာသာပြန်သူ၏ အရည်အချင်းနှင့် စေတနာကိုလည်း နည်းနည်းကလေးမျှ လျှော့တွက်၍ မဖြစ်ပါ။ နိုင်ငံခြား (အင်္ဂလိပ်) စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဘာသာ ပြန်တော့မည်ဆိုလျှင် မူလ စာအုပ် ကောင်း မကောင်း၊ မြန်မာစာဖတ် ပရိသတ် ကြိုက်နိုင် မကြိုက်နိုင်၊ မြန်မာပြန်ဆိုရန် သင့်လျော် မသင့်လျော်၊ ခွင့်ပြုနိုင်မည့် အလားအလာ ရှိ မရှိ၊ စာမျက်နှာ အထူ အပါးနှင့် အရောင်း ဈေးကွက်တွင် စွဲနိုင် မစွဲနိုင် စသော အချက်အလက်များကို လည်း ထည့်သွင်း စဉ်းစားကြရမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ ။

သည့် နေရာတွင် အပြော လွယ်သလောက် (စေတနာ ထားလျှင် ထားသလို) အလုပ် ခက်ခဲလှပါသည်။ ။ စာအုပ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာကို ရှာဖွေ ဖတ်ရှု၊ သတင်း နားထောင်၊ ဝေဖန်ချက်ပါ မကျန် မှတ်သား လေ့လာပြီးမှ မြန်မာ ပြန်သင့် မသင့် ဆုံးဖြတ်ကြရပါသည်။ ။ တစ်ခါတစ်ရံ မူလ စာရေးသူ၏ အရေးအသားမှာ ပြောစရာ မရှိသော်လည်း မြန်မာ စာ

ဖတ်ပရိသတ် မကြိုက်နိုင်သော ဇာတ်လမ်းမျိုး၊ ဇာတ်လမ်း ဆွဲဆောင်မှု ရှိသော်လည်း စာရေးသားမှု အတတ်ပညာ ပိုင်းတွင် အားနည်းသော စာ အုပ်မျိုး၊ ဇာတ်လမ်းရော အရေးအသားပါ ကောင်းမွန်ပါသော်လည်း စာ အုပ် ဈေးကွက်တွင် ပြုန်းခနဲ မစွဲနိုင်သည့် စာအုပ်မျိုး စသည် ဖြင့် တွေ့ရ ပါသည်။ ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ယခု ဘာသာပြန်သူနှင့် ထုတ်ဝေသူတို့ ၏ တူညီ သော အယူအဆ သဘောထား တစ်ခုမှာ မူရင်း စာအုပ်ကို နဂိုအရသာ မပျက်အောင် (မူလ စာရေးသူ၏ အာဘော် မပျက်အောင်) အတတ်နိုင် ဆုံး ကြိုးပမ်း အားထုတ်သင့်သည် ဟူသော အချက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။

သို့သော် ခြွင်းချက်တော့ ရှိပါသည်။ ။ အချို့ စာအုပ်များမှာ မြန်မာပြန် ဆိုရငန် ထူထဲလွန်းသည် က တစ်ကြောင်း၊ မြန်မာ စာဖတ် ပရိသတ် အတွက် မလိုအပ်သော အကြောင်းအရာများ (အထူးသဖြင့် အညှီအ ဟောက် ကိစ္စများ ၊ သတ်ဖြတ်မှုများ စသည်) များ ပြားလွန်းသည် က တစ်ကြောင်း တို့ ကြောင့် အကျဉ်းချုံး၍ ပြန်လိုလျှင် နိုင်ငံခြားမှ စနစ်တ ကျ အကျဉ်းချုံးထားသော ‘ရီးဒါး ဒိုင်ဂျက်တိုက်ထုတ် အကျဉ်းချုံး စာအုပ်များ ’ (Reader's Digest Condensed Books) နှင့် ‘အကျဉ်းချုံး စာစဉ်တိုက်ထုတ် စာအုပ်များ ’ (Retold Series Books) စသည် တို့ ကို မူ ရင်းစာအုပ်နှင့် ဂရုတစိုက် တိုက်ဆိုင် လေ့ လာပြီးမှ သာ ပြန်ဆိုသင့် သည် ဟု ယူဆပါသည်။ ။

ယင်းသို့ မဟုတ်မူဘဲ မူရင်း စာအုပ်ကိုလည်း မလေးစား၊ မူရင်း စာ ရေးဆရာကိုလည်း စော်ကားသည့် အပြင် အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်သည့် စာဖတ် ပရိသတ်ကိုပါ မထိမဲ့မြင် သဘောဖြင့် စာအုပ် တစ်အုပ်ကို မိမိ တို့ နားလည်သလို မိမိတို့ ပြန်ချင်သလိုသာ (ဖြတ်တောက် ကျဉ်းချုံး၍)

ပြန်ဆို ရေးသား ထုတ်ဝေရမည် ဆိုပါက ယင်းအလုပ်မျိုးကို မိမိတို့ အ
နေနှင့် (ဘယ်ဘဝ၊ ဘယ် အခြေအနေမျိုးပဲ ရောက်နေစေ) တစ်သက် မ
လုပ်လိုပါ။

ယင်းသို့ လုပ်ခြင်းဖြင့် ရရှိလာမည့် ငွေကြေး ဂုဏ်ရှိန်ကိုလည်း
စိုးစဉ်းမျှ မလိုလားပါ။ ကိုယ့်လိပ်ပြာ ကိုယ် မလုံပါ။

အမေရိကန် စာရေးဆရာကြီး ဆစ်ဒနီ ရှယ်လဒန်သည် ဤဝတ္ထုကြီးကို ရေးသားရာတွင် အချက်အလက် ရှာဖွေခြင်း၊ ကွင်းဆင်း လေ့လာခြင်း၊ မူကြမ်း ရေးသားခြင်းနှင့် ပြန်လည် ပြင်ဆင် ရေးသားခြင်းတို့အတွက် သုံးနှစ်ကျော်ကျော် အချိန်ယူခဲ့ရသည် ဟု ဆိုပါသည်။ ။

တရားဥပဒေ သဘောနှင့် တရားခွင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို သိဖို့အတွက် အမေရိကန် တရားဥပဒေ လောကမှ ကမ္ဘာကျော် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဖြစ်ကြသော အက်ဖ် လီ ဘယ်လီ၊ မာလဗင် ဘယ်လီ၊ ပေါလ်ကရူးဆိုး၊ ဝီလျံ ဟန်ဒလီ၊ လုခ် မက်ကစ်ဆက်၊ လူဝီ နိုက်ဇာ၊ ဂျရမ်းရှက်စတန်နှင့် ပီတာ တပ်ဖ် စသူတို့ ထံ အကြိမ်ကြိမ် သွားရောက်၍ ဆွေးနွေးလေ့လာခဲ့ပါသည်။ ။

ထို့ပြင် တရားရုံးများ ၊ တရားခွင့်များ နှင့် အကျဉ်းထောင်များ သို့လည်း အခေါက်ခေါက် အခါခါ သွားရောက် လေ့လာခဲ့ပါသည်။ ။

ယင်းသို့ အသေးစိတ် လေ့ လာပြီးတော့မှ ဝတ္ထုကို စတင် ရေးသားရာတွင် မူရင်း စာမျက်နှာ ၁၀၀၀ ခန့် ရှိသည် ကို ၁၂ ကြိမ်၊ ၁၃ ကြိမ်မျှ အလီလီ အဖန်ဖန် ပြန်လည် ပြင်ဆင် ရေးသားခဲ့သည် ဟု သိရပါသည်။ ။

မူလ စာရေးဆရာက ဤမျှ ကြိုးပမ်း အားထုတ်ထားရသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကျွန်တော်တို့ က ‘မျက်နှာလွှဲ ခဲပစ်’ ပေါ့ပေါ့တန်တန် သ

ဘောထားပြီး ပြန်ဆို ထုတ်ဝေရန် လျော်ကန် သင့်မြတ်ပါမည်လော။

ကျွန်တော်တို့ ကား ဘာသာပြန် စာအုပ် တစ်အုပ်ကို မူရင်း အရသာ မပျက်အောင်၊ မူလ စာရေးသူ၏ အဘော် မပျက်အောင် အတတ်နိုင် ဆုံး ကြိုးပမ်းခြင်းဖြင့်သာလျှင် မိမိတို့ အလုပ်ကို ဂုဏ်ယူ ဝင့်ကြွားလိုပါ သည် ။ မိမိတို့ သည် ဘာသာပြန်ကောင်းများ ပေါ်ထွက်ရေး အတွက် စိတ်တူ သဘောတူ ညီညွတ်သူများ စုစည်းပြီး ဉာဏ်ဗိသလောက် ကြိုးပ မ်း အားထုတ်မှု ပြုကြပါသည် ။ စာဖတ်ပရိသတ်က မိမိတို့ ၏ ကြိုးပမ်း မှုကို နားလည် သဘောပေါက် စာနာမိသည် ဟု ဆိုလျှင် မိမိတို့ အနေဖြင့် အဆမတန် ဝမ်းသာ အားတက်ကြရမည်ပင် ဖြစ်ပါသည် ။

ရိုးသားစွာ ဝန်ခံရလျှင် မိမိတို့ သည် နာမည်ကျော် နိုင်ငံခြား စာရေး ဆရာများ ၏ ပူပူနွေးနွေး နောက်ဆုံးထုတ် စာအုပ်များကိုသာ အလှအ ယက် သဲသဲမဲမဲ လိုက်လံ ရှာဖွေပြီး သူများ ထက် ဦးအောင် ပြန်ဆိုထုတ် ဝေရန် လုံးဝ မရည်ရွယ်ကြပါ။ ယင်းသို့ ရည်ရွယ်လျှင်လည်း လက်တွေ့ တွင် ရေရှည် ဖြစ်မြောက် အောင်မြင်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

မြန်မာစာဖတ် ပရိသတ်အတွက် သင့်တော်သော နိုင်ငံခြား စာအုပ် ကောင်းများကိုလည်း တတ်နိုင်သူများက စေတနာထား၍ အခါ အားလျော်စွာ ပြန်ဆို ထုတ်ဝေကြမှ သာလျှင် ဘာသာပြန် စာပေ လော က တပြေးညီညာ တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးလာနိုင်မည်ဟု လေးနက်စွာ ယုံကြည် ပါသည် ။

ဘာသာပြန် စာအုပ်ကောင်းများ ပေါ်ထွက်လာနိုင်ရေးအတွက် ဘာ သာပြန်သူ၊ ထုတ်ဝေသူနှင့် စာဖတ်ပရိသတ် သုံးဦး သုံးဖလှယ် ကြိုးစား သွားကြမည် ဆိုလျှင် နောင်အနာဂတ်တွင် ယခုထက် ပိုမို စနစ်ကျသော၊ မှန်ကန်သော၊ ရသမြောက်သော ဘာသာပြန် စာအုပ်များကို ဖတ်ရှုကြရ

မည် ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဤဝတ္ထုသည် အမေရိကန် စာရေးဆရာကြီး ဆစ်ဒနီ ရှယ်လဒန်၏ ငါးအုပ်မြောက် နောက်ဆုံးထုတ် ဖြစ်ပါသည်။ ။

‘မျိုးဆက်သွေး’ (Bloodline) ဝတ္ထုဖြင့် တစ်ဟု န်ထိုး နာမည်ကျော် လာသော ရှယ်လဒန်သည် ဤဝတ္ထုဖြင့် အစွဲဆုံး စာရေးဆရာ (Best-selling Author) အဖြစ် စံချိန်သစ် တင်လိုက်ပါသည်။ ။

ဤဝတ္ထုသည် ကမ္ဘာ့ စာအုပ် လောကတွင် ပရိသတ် အကြိုက်ဆုံး နံပါတ် ၁ စာအုပ် (No 1 International Superseller) အဖြစ် ထွက် ကတည်းကပင် တစ်မူဟုတ်ချင်း ကျော်ကြားသွားခဲ့ပြီး ယနေ့အထိ ရိုက် မလောက် ရောင်းတိုင်းစွဲ စာအုပ် ဖြစ်နေပါသည်။ ။

ဤဝတ္ထုတွင် တက္ကသိုလ်မှ ဆင်းခါစ ဥပဒေဘွဲ့ရ အမျိုးသမီး ရှေ့နေ မလေး တစ်ဦးကို မဏ္ဍိုင် ထားပြီး မာဖီးယား ဒုစရိုက်ဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင် တစ်ဦးနှင့် သမ္မတလောင်း အထက် လွှတ်တော် အမတ်တစ်ဦးတို့ ၏ ဇာတ်လမ်းကို ဥပဒေ ဗဟု သုတ၊ တရားခွင် ဗဟု သုတများ ဖြင့် (လက်က မချနိုင်အောင်) ရသ မြောက်စွာ ရက်ခြယ် ရေးဖွဲ့ထားပါသည်။ ။

ယင်း ဇာတ်ဆောင် သုံးဦးတို့ ၏ တြိဂံ အချစ်ရေးနှင့် ဘဝရေး ပြဿနာများကို တရားဥပဒေ လောက၊ နိုင်ငံရေး လောက၊ စီးပွားရေး လော

က၊ ဒုစရိုက်ဂိုဏ်း လောက ဖြစ်ရပ်စုံတို့ ဖြင့် ‘ဘဝ ရပ်ပုံလွှာ’ ပီပြင်
အောင် စာရေးဆရာကြီး ရှယ်လဒန်က ‘လက်ကုန်’ အစွမ်းပြထားသည်
ကို ဖတ်ရသည် မှာ ကြည်နူးဖွယ်၊ လွမ်းမောဖွယ်၊ ကြေကွဲဖွယ်၊
အားတက်ဖွယ် ရသစုံ တသိမ့်သိမ့် ခံစားရပါသည်။ ။

ဘဝကို ပီပြင် ပြောင်မြောက်စွာ သရုပ်ဖော် ခြယ်မှုန်းထားသော ရသ
စာပေ ဝတ္ထုကောင်းများ ၌ မိန်းမော မျောပါတတ်သူ စာဖတ် ပရိသတ်
များ အနေဖြင့် ဝတ္ထု ဆုံးသွားမည်ကို ရင်တဖိုဖိုဖြင့် စိုးရိမ်ရသည် အထိ
ခံစားကြရပါလိမ့်မည်။

မူရင်း စာရေးဆရာက ယင်း ရသကို စာလုံးသေး ၁၀ ပွိုင့် ပုံနှိပ်စာမျှ
က်နှာ ၅၀၄ မျက်နှာဖြင့် အပြည့်အဝ ပေးထားသည် ကို မိမိတို့ ကလည်း
တစ်လုံး တစ်ပါဒမျှ မဖြတ်မတောက် မခြွင်းမချန်ဘဲ အပြည့်အဝပင် ပြန်
ဆို ထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။ ။

အကယ်၍ ဤဘာသာပြန်သည် မူရင်း ဝတ္ထု၏ ရသကို ဆိုးရွားစွာ
သယ်ယူ ပေးကမ်းထားသည် ဆိုပါမူ မိမိတို့ ၏ နုနယ်သေးသော
ကြိုးပမ်း အားထုတ်မှုကို အနူးအညွတ် ခွင့်လွှတ်ကြပါရန် ‘ကျေရာ ကျေ
ကြောင်း’ တောင်းပန်ပါသည်။ ။

စာဖတ် ပရိသတ်၏ အကြံဉာဏ်နှင့်

ချီးကျူး၊ ပြစ်တင်၊ ရှုတ်ချ ဝေဖန်မှုများကို

အထူး မျှော်လင့် စောင့်စားလျက်ပါ။

ဘာသာပြန်သူနှင့် ထုတ်ဝေသူ

နယူးယောက်မြို့။ ၁၉၆၉ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၄ ရက်။

မုဆိုးများက သားကောင်အား ထွက်ပေါက် မရှိအောင် လေးဖက်
လေးတန် ဝိုင်းထားကြပြီ။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ ခန့်က ဆိုလျှင် သည် လို ပွဲမျိုးကို ရော
မမြို့တော်ရှိ ကိုလိုစီယမ် ပွဲရုံကြီးထဲတွင် နိုင်ငံတော် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲကြီး
အဖြစ် စည်ကား သိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပကြပေလိမ့်မည်။ ယင်းသို့ ကျင်းပ
ရာတွင် ရက်ပေါင်းများ စွာ အစာ ငတ်နေသည့် ခြင်္သေ့ကြီးများက ပွဲခင်း
အလယ်မှ သားကောင် အနီးသို့ တစ်လှမ်းချင်း ချဉ်းကပ်သွားပြီး ဝုန်းခနဲ
ခုန်အုပ်လျက် တစ်စီတစ်ပိုင်းစီ အငမ်းမရ ကိုက်ဖဲ့ စားသောက်ကြ
သည် ကို ပွဲကြည့်ပရိသတ် အပေါင်းတို့ က လက်ခုပ် ဩဘာ ပေးကာ
နှစ်ထောင်းအားရ ကြည့်ရှုကြပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ယခုပွဲကား ရောမခေတ်တွင် ကျင်းပသော ပွဲ မဟုတ်၊ နှစ်
ဆယ်ရာစု ခေတ်တွင် ကျင်းပသော ပွဲသာ ဖြစ်သည် ။ နယူးယောက်မြို့
မင်ဟတ်တန်နယ်မြေရှိ ရာဇဝတ် မှုခင်း တရားရုံးတော်၏ ရုံးခန်း
အမှတ် ၁၆ တွင် ကျင်းပသော ပွဲသာ ဖြစ်၏။

ရောမခေတ်က လူသားများအား အရှင်လတ်လတ် ခြင်္သေ့စာ ကျွေးပွဲ
တွင် စာရေးတော်ကြီး ဆွီတိုးနီးယပ်က အသေးစိတ် မှတ်တမ်း တင်ခဲ့ရ

၏။ ယခု ပွဲတွင် မူ တရားရုံး လက်ရေးတို စာရေးကသာ မှတ်တမ်း တင် ရသည် ။ ရောမခေတ်က ပွဲတော်တွင် ဘုရင် ဧကရာဇ်နှင့်တကွ တိုင်းသူပြည်သား အပေါင်းတို့ ပါ သောင်းသောင်းဖြဖြ တက်ရောက် အားပေးခဲ့ကြ၏။ ယခု ပွဲတွင် ကား သတင်းစာတိုက် ပေါင်းစုံမှ သတင်း ထောက်များ နှင့် ဤလူသတ်မှုကို စိတ်ဝင်စားနေသော လုပ်သားပြည်သူ များ သာ လာရောက်ကြသည် ။ သူတို့ သည် တရားရုံးတွင် ထိုင်ခုံ တစ် နေရာ ရဖို့ အတွက် မနက် ခုနစ်နာရီ ကတည်းကပင် လာရောက်ပြီး တန်းစီနေကြရသည် ။

ယနေ့ ပွဲ၌ ‘သားကောင်’ ဖြစ်သူ မိုက်ကယ် မိုရက်တီသည် တရားခံ စားပွဲတွင် တည်ငြိမ်စွာ ထိုင်လျက်ရှိသည် ။ သူသည် အသက်သုံးဆယ် ပတ်ဝန်းကျင်ခန့် ရှိပြီး ရုပ်ရည်ချောမောသော လူရွယ်တစ်ဦးဖြစ်သည် ။ အရပ်ရှည်ရှည်နှင့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ဖန် နွဲ့နွဲ့နှောင်းနှောင်း ရှိသော်လည်း မျက်နှာ အမူအရာမှာ နဖူးကြော တင်းတင်းနှင့် ခက်တရော် မာကျောဟန် ရှိသည် ။ မေးရိုးကားပြီး မျက်ဝန်းနက်သည် ။ နက်မှောင်နေသော ဆံပင်ကို စတိုင်ကျကျ ဖြီးထားသည် ။ ကုတ်အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီက အထူးချုပ် ခိုပြာရောင် အကောင်းစား။ ရုပ်အင်္ကျီက အပြာနု၊ လည်စည်းက အပြာရင့်။ ရှူးဖိနပ်က အော်ဒါချုပ် အသစ်စက်စက် ပြောင်လက်နေသည် ။ သူသည် တရားခွင်ကို တစ်ချက် တစ်ချက် မျက်လုံးကစားကြည့်တတ်သည် မှ တစ်ပါး စားပွဲတွင် မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်လျက် ရှိသည် ။

သူ့ကို တိုက်ခိုက်မည့် ‘ခြင်္သေ့ကြီး’ ကား ရောဘတ် ဒီဆီးလဗား။ နယူးယောက် မြို့နယ် ဆိုင်ရာ ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး။ အလွန် စိတ်ထန်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်။

မိုက်ကယ် မိုရက်တီက အေးဆေး တည်ငြိမ်သလောက် ရောဘတ် ဒီ ဆီးလဗားက ဂနာမငြိမ် ယောက်ယက်ခတ်နေ၏။ သူ့အမူအရာမှာ ရုံးချိန်း နောက်ကျနေသော တရားခံလို မျက်ကလူးဆန်ပျာ ဖြစ်လျက် ရှိသည် ။ သူ့ကို ကြည့်ရသည် မှာ မမြင်ရသော တစ်ဖက်လူနှင့် ထိုးသတ်နေသော လက်ဝှေ့သမားလို ဖြစ်နေသည် ။ လက်လည်း မငြိမ်၊ ခေါင်းလည်း မငြိမ်၊ တစ်ကိုယ်လုံး မငြိမ်။

သူက ဂင်တိုတိုနှင့် တုတ်ခိုင် ထွားကျိုင်းသည် ။ အဖြူရောင်သန်းစပြုနေပြီဖြစ်သော ဆံပင်ကို ကရကက်ပုံ တိုတို ညှပ်ထားသည် ။ ငယ်ငယ်တုန်းက လက်ဝှေ့ ထိုးဖူးသည် ။ နှာခေါင်းနှင့် မျက်နှာတွင် ယခုတိုင် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေ ရှိနေသေးသည် ။ တစ်ကြိမ်က ဆိုလျှင် ပြိုင်ဘက် လက်ဝှေ့သမား တစ်ယောက်ကို ကြိုးဝိုင်းထဲတွင် အလဲထိုးပြီး အသေ သတ်ခဲ့ဖူးသည် ။ သို့သော် သူက လုံးဝ နောင်တ မရ။ လုံးဝ မသနား။ နောက်တော့မှ သာ မေတ္တာတရား ဆိုတာကို တဖြည်းဖြည်း နားလည်လာခဲ့သည် ။ ရောဘတ် ဒီဆီးလဗားသည် ကြီးပွား တိုးတက်လိုစိတ် အလွန် ပြင်းပြသူ ဖြစ်သည် ။ သူသည် ယခု အဆင့်အတန်း ရောက်အောင် အခက်အခဲ အတိုက်အခိုက် မျိုးစုံကို ကျော်လွှား လာခဲ့ရသည် ။ အမှန်က သူသည် ကိုယ့်ထူးကိုယ်ချွန်သမား။ မိမိ ကြီးပွားရေးအတွက် တစ်ပါးသူကို လာဘ်လည်း မထိုး၊ တစ်ပါးသူ၏ အကူအညီလည်း မယူ။ သူသည် ပြည်သူ့ အကျိုးဆောင် အစိုးရ ရှေ့နေ တစ်ယောက် အဖြစ် အပြင်ပန်း အားဖြင့် တတ်နိုင်သမျှ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းနှင့် သိက္ခာရှိရှိ နေသော်လည်း အတွင်းစိတ်ကတော့ တကယ့် တိုက်ခိုက်ရေးသမား လူကြမ်းကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်သည် ။ ရန်သူအား ဘယ်တော့မှ ခွင့်လွှတ်တတ်သူ မဟုတ်။

သာမန် အခြေအနေအရ ဆိုလျှင် ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး ရောဘတ်

ဒီဆီးလဗားသည် ယနေ့ တရားခွင်သို့ လုံးဝ လာရောက်စရာ မလို။ သူ့မှာ လက်ထောက် အမှုထမ်းတွေ တစ်ပုံကြီး ရှိသည် ။ ယနေ့ စစ်ဆေးမည့် အမှုမျိုးကို သူ့လက်ထောက် ဝါရင့် ရှေ့နေ တစ်ယောက်က ကောင်းကောင်း ကိုင်နိုင်သည် ။ သို့သော် သူက ယခု မိုရက်တီ အမှုကို သူ့လက်ထောက်များအား လုံးဝ မကိုင်စေဘဲ သူ့ကိုယ်တိုင် ကိုင်မည်ဟု အစ ကတည်းကပင် ကြိုးဝါးထားခဲ့သည် ။

မိုက်ကယ် မိုရက်တီ အမှုမှာ သတင်းစာများ တွင် မျက်နှာဖုံး သတင်းကြီးတစ်ပိုဒ် ဖြစ်ခဲ့သည် ။ သည် အမှုကို လူတိုင်းပင် စိတ်ဝင်စားသည် ။

မိုရက်တီက အန်တိုနီယို ဂရာနယ်လီ၏ သားမက်။ အန်တိုနီယို ဂရာနယ်လီ ဆိုလျှင် မသိသူ မရှိ။ သူသည် အရှေ့ပိုင်း မာဗီးယား ဂိုဏ်းကြီး ငါးဂိုဏ်း အနက် အကြီးဆုံး ဂိုဏ်းကြီးတစ်ခု၏ ဦးစီး ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သည် ။ ယခု သူက အသက်အရွယ် ကြီး လာပြီ။ ထို့ကြောင့် သူ့နေရာတွင် သူ၏ သားသမက် ဖြစ်သူ မိုက်ကယ် မိုရက်တီက တဖြည်းဖြည်း ဝင်ရောက် တာဝန်ယူ လာပြီဟု သတင်း ထွက်နေသည် ။

မိုရက်တီသည် ရာဇဝတ် မှုခင်းပေါင်း များစွာတွင် ပါဝင် ပတ်သက်နေသည် ။ အကြမ်းဖက် နှိပ်စက်မှုမှ အစ လူသတ်မှု အဆုံး။ သို့သော် ဘယ်အစိုးရ ရှေ့နေကမှ သက်သေသက်ကန် ထင်ထင်ရှားရှား ဖော်ထုတ် မပြနိုင်ကြ။ ယင်းသို့ မဖော်ထုတ်နိုင်သည် မှာ လည်း တကယ်တော့ အဆန်း မဟုတ်။ မိုရက်တီနှင့် သူ့တပည့်တွေ၏ လုပ်ရပ်ကလည်း စံတင်ရလောက်အောင်ကို ပီရို သေသပ်လှသည် မဟုတ်လား။

ထို့ကြောင့်လည်း အစိုးရ ရှေ့နေကြီး ဒီဆီးလဗား အနေဖြင့် မိုရက်တီကို ရုံးတင် တရားစွဲနိုင်ရေး အတွက် သက်သေ အထောက်အထား

ခိုင်ခိုင်လုံလုံ ရရှိရန် သုံးနှစ်လုံးလုံး မနားမနေ ကြိုးစား ရှာဖွေခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ နောက်ဆုံးတော့ ဒီဆီးလဗားသည် သူ ရှာဖွေနေသော အရာ ကို ကံအားလျော်စွာ ရရှိနိုင်ခဲ့သည်။ ။

မိုရက်တီ၏ လက်ရုံး တပည့် တစ်ယောက် ဖြစ်သူ ကာမီလို စတီလာ အား ဓားပြတိုက်ရင်း ကျူးလွန်သော လူသတ်မှုဖြင့် ဖမ်းဆီးလိုက်သည်။ ။ စတီလာက သူ့အသက် ချမ်းသာရာ ရရေးအတွက် ဖြောင့်ချက် ပေးသ ည်။ ။ ဤတွင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး ဒီဆီးလဗားမှာ ဝမ်းသာလုံး ဆိုမတတ် ဖြစ်သွားသည်။ ။ နာမည်ကြီးလှသော တရားဥပဒေ မျက်ခုံးတွင် စကြိုလျှောက်ကာ ရာဇဝတ်မှုမျိုးစုံ ကျူးလွန်နေသော မာဖီးယား ဂိုဏ် ကြီး တစ်ခုကို မကြာမီတွင် တိုင်းသိပြည်သိ ဖော်ထုတ်နိုင်တော့မည်။ ။ ဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင် မိုက်ကယ် မိုရက်တီကိုလည်း လျှပ်စစ် ကုလားထိုင် တွင် ထိုင်ခိုင်းပြီး လူမိုက်တို့ သွားရာ လမ်းသို့ မလွှဲမသွေ ပို့နိုင်ပေတော့မ ည်။ မိမိလည်း နယူးယောက် ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဖြစ် လာပြီး အော်လဘာနီ မြို့တွင် ရုံးထိုင်ရတော့မည်။ အဲဒီကမှ တစ်ဆင့် အိမ်ဖြူ တော်သို့ အရောက် လှမ်းမည်။

ရှေးရှေးက နောင်တော့ နောင်တော် နယူးယောက် ပြည်နယ် အုပ်ချုပ် ရေးမှူးတွေလည်း သည် လမ်းစဉ် အတိုင်းပင် သမ္မတ ရာထူးသို့ တက် လှမ်းသွားခဲ့ကြသည် မဟုတ်လား။

နမူနာ ပြရလျှင် မာတင် ဗန်ဘူရင်၊ ဂရိဗာ ကလီဗဲလင့်၊ တက်ဒီ ရုစဗဲ နှင့် ဖရန်ကလင် ရုစဗဲ စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ။

နောက်တစ်ကြိမ် ဆိုလျှင် မိမိ အလှည့်ပဲ ရှိတော့သည်။ ။

အချိန်ကလည်း အချိန်ကောင်း၊ တိုင်းရက်သည့် ပက္ကလာ မိုးရွာတာနှင့် အဆင်သင့် ဆိုသလို ဖြစ်နေသည်။ ။ နိုင်ငံလုံး ဆိုင်ရာ ပြည်နယ်

အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ရွေးကောက်ပွဲကလည်း နောက်နှစ် ဆိုလျှင် ပြန်လည် ကျင်းပတော့မည်။

သည် ကြားထဲ အခြေအနေတွေကလည်း တစ်ခုပြီး တစ်ခု ပေးနေသည် ။ မကြာသေးမီကပင် ဩဇာ တိက္ကမ ရှိသော သူ့ဆရာ ပြည်နယ် နိုင်ငံ ရေးသမားကြီး တစ်ဦးက ပြောခဲ့သေးသည် ။

‘ဒီမှာ ဘော်ဘီ၊ ငါ ပြောတာ စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်ထားပါ။ ဒီအမှုမှာ နာမည် ကောင်း ရအောင် အစွမ်းကုန် ကြိုးစား၊ ပြီးတော့ ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေး မှူး ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်ပြီး အရွေးခံ၊ မောင်ရင် အရွေးခံရမှာ ကျိန်းသေပဲ၊ အရေးကြီးတာက မိုရက်တီကို မလွတ်နိုင်အောင် အမိဖမ်းဖို့ ပဲ၊ အဲဒါဆို ရင် မောင်ရင်ကို တို့ က ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးလောင်း အနေနှင့် ရွေးချယ်မယ်’

သို့ဖြင့် ရောဘတ် ဒီဆီးလဗားက ရသမျှ အခွင့်အရေး မလွတ်တမ်း ယူသည် ။ မိုက်ကယ် မိုရက်တီ အမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ကြီးစွာသော လုံ့လ ဥဿဟဖြင့် မအိပ်မနေ ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားခဲ့သည် ။ သူ လက်ထောက် ရှေ့နေများအား သက်သေ အထောက်အထားများကို ရ နိုင်သမျှ စုစည်းထားရန် ညွှန်ကြားသည် ။ အဆက်အစပ် ပြုတ်နေသော အချက်များကို သေသေချာချာ ဆက်စပ်ထားရန် ညွှန်ကြားသည် ။ မို ရက်တီ၏ အကျိုးဆောင် ရှေ့နေ အနေဖြင့် ကုတ်ကုတ်ကတ်ကတ် ရုန်း ထွက်သွားနိုင်မည့် ဥပဒေ ဆိုင်ရာ ထွက်ပေါက် အားလုံးကို စေ့စေ့စပ်စပ် ပိတ်ဆို့ထားရန် ညွှန်ကြားသည် ။ နောက်ဆုံး ဥပဒေ အကြောင်းအရ

ရော လူမှုရေး အရရော မိုရက်တီအား လုံးဝ ထွက်ပေါက် မပေးနိုင်အောင် ရပြီးသမျှ အချက်အလက် အထောက်အထားများကို သတိကြီးစွာဖြင့် အသင့်ပြင်ထားရန် ညွှန်ကြားထားသည်။

သည် မှု သတိကြီးစွာဖြင့် ဆောင်ရွက်နေရလို့ လည်း ဂျူရီ လူကြီး ရွေးရာတွင် ပင် ရက်သတ္တ နှစ်ပတ်တိတိ ကြာသည်။ မမှန်မကန် စစ်ဆေး ဆုံးဖြတ်ခြင်းမျိုး မရှိနိုင်အောင် ဆိုကာ အရန် ဂျူရီ လူကြီး ခြောက်ယောက် ရွေးချယ်ရန်ကိုလည်း သူကပင် အဆိုပြုခဲ့သည်။ အစဉ် အလာအားဖြင့် ဆိုလျှင် ယခုလို မာဖီးယား ဂိုဏ်းသားများ နှင့် ပတ်သက်သော မှုခင်းများကို စစ်ဆေး၍ စီရင်ချက် ချပြီးနောက်တွင် ဂျူရီ လူကြီးများမှာ ကြက်ပျောက် ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားတတ်ကြသည်။ ။ တချို့လည်း ကိုယ်လက် အင်္ဂါ ပျက်ယွင်းသည် အထိ လုပ်ကြံ ခံကြရသည်။ ။ သည် အန္တရာယ်ကို ကြိုတင် ပြင်ထားသောကြောင့် ခရိုင်ရှေ့နေကြီး ဒီဆီးလဗားက ယခု တရား စစ်ဆေးမည့် ဂျူရီ လူကြီးများအား လုံခြုံရေး အစောင့်အရှောက်များ တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ဖြင့် အထူးတလည် စီစဉ်ထားခဲ့သည်။ ။

ယခု မိုက်ကယ် မိုရက်တီ၏ အမှုတွင် အဓိက ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကာမီလို စတီလာဆိုသူ ဖြစ်သည်။ ။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ကို ဒီဆီးလဗားက အထူး အစီအစဉ်ဖြင့် အစောင့်အရှောက် ထူထူထပ်ထပ်ဖြင့် ပိုးမွေးသလို မွေးထားရသည်။ ။ တစ်ခါက အလားတူ အမှုတစ်ခုတွင် အစိုးရ သက်သေတစ်ဦး ဖြစ်သူ အဘီရီလီ ဆိုသူသည် ကော်နီ ကျွန်းရှိ လခြမ်း ဟိုတယ် ခြောက်ထပ်တွင် လုံခြုံရေး ရဲသားခြောက်ယောက်ဖြင့် စောင့်ကြပ်ထားသည့် ကြားက ပြတင်းပေါက်မှ ခုန်ချပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆုံး စီရင်သွားခဲ့ဖူးသည်။ ။ သည် ဖြစ်ရပ်ကို ဒီဆီးလဗားက ကောင်းကောင်း မှတ်မိသည်။ ။ ထို့ကြောင့်လည်း ယခု ကာမီလို စတီလာအား

စောင့်ရှောက်ရန် လုံခြုံရေး တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို သူကိုယ်တိုင် ဂရုတစိုက် ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ အမှု မစစ်မီ ရက်များ တွင် ကာမီလို စတီလာအား လူ မသိအောင် တစ်ည တစ်နေရာစီ ပြောင်းထားခဲ့သည်။

ယနေ့ အမှု စစ်မည့် နေ့တွင် လည်း စတီလာအား သီးသန့်ခန်းထဲ တွင် လုံခြုံခြုံထားပြီး လက်နက်ကိုင် ရဲသား လေးယောက်ကို အစောင့် ချထားသည်။ သူ့အနီးသို့ ဘယ်သူမှ မကပ်ရ။ ယင်းသို့ ကပ်ခွင့်ပြု လျှင် တစ်စုံ တစ်ယောက်က သူ့ကို တစ်နည်းတစ်ဖုံ ဖြားယောင်း သိမ်းသွင်းသွား နိုင်သည်။ ယင်းသို့ ဆိုလျှင် သူ၏ မူလ ခံယူချက်သည် လုံးဝ ပြောင်းလဲသွားနိုင်သည်။

လောလောဆယ်တွင် မူ စတီလာ အနေဖြင့် ခရိုင် ရှေ့နေကြီး ဒီဆီး လဗားဘက်မှ ကြွကြွခိုင်ခိုင် ရပ်တည်လျက် ရှိသည်။ မိုက်ကယ် မိုရက် တီ၏ တန်ပြန် ကလဲ့စား အန္တရာယ်ကို ရှေ့နေကြီးက လုံးဝ အကာအကွယ် ပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု သူက ယုံကြည်ထားသည်။

ယနေ့သည် အမှု စတင် စစ်ဆေးသည့် နေ့မှ ငါးရက်မြောက်နေ့။ အချိန်က နံနက်ပိုင်း။

ဂျင်နီဗာ ပါကာ အဖို့ တော့ တရားခွင်သို့ ပထမဆုံး အကြိမ် ရောက် ဖူးသောနေ့ ဖြစ်သည်။ သူမသည် အခြား အစိုးရ လက်ထောက် ရှေ့နေ လေးယောက်နှင့်အတူ စားပွဲတွင် ထိုင်လျက် ရှိသည်။ ယင်း အစိုးရ ရှေ့နေ လေးယောက်မှာ ယနေ့ နံနက်တွင် သူမနှင့်အတူ ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုကြသော လူငယ် ရှေ့နေကလေးများ ဖြစ်သည်။

ဂျင်နီဗာ ပါကာသည် အရပ် သွယ်သွယ်နှင့် ရုပ်ရည် ချောမောသော အမျိုးသမီး ရှေ့နေမကလေး ဖြစ်သည်။ အသက်က ၂၄ နှစ်သာ ရှိသေး

သည် ။ သူမ၏ ဆံပင်က ပိတုန်းရောင် တောက်နေသည် ။ အသားက ဖြူရော်ရော်၊ မျက်နှာက တက်ကြွနေသည် ။ အသိဉာဏ်ရှိသည့် မျက်နှာ မျိုး။ မျက်လုံးတွေက အစိမ်းရောင်။ တစ်စုံတစ်ရာကို လေးလေးနက်နက် တွေးတတ်သည့် မျက်လုံးမျိုး။ ခြုံပြီး ကြည့်လျှင် သူမ၏ မျက်နှာကို လှသည် ဟု ဆိုခြင်းထက် ဆွဲဆောင်မှု ရှိသည် ဟု ဆိုခြင်းက ပို၍ မှန်မည်။ သူမ၏ မျက်နှာတွင် အားမာန် ရှိသည် ။ သတ္တိရှိသည် ။ ခံစားမှု ရှိသည် ။ တစ်ခါ မြင်ရလျှင် တစ်သက် မမေ့နိုင်သည့် မျက်နှာမျိုး။

သူမသည် ကိုယ်ကို မတ်မတ်ထားကာ ဣန္ဒြေ အပြည့်ဖြင့် ထိုင်နေသည် ။ သူမသည် အတွေး နက်နေပုံ ရသည် ။ အတိတ်ကာလမှ မမြင်ရသော အနိဋ္ဌာရုံ ဖြစ်ရပ်များကို စိတ်ကူးထဲမှ အတင်း ဖယ်ထုတ်ပစ်နေပုံ ရသည် ။

ဂျင်နီဗာ ပါကာ၏ တရားခွင် အတွေ့အကြုံ ပထမဆုံး နေ့သည် ချောချောမွေ့မွေ့ အဆင်ပြေပြေ မဖြစ်ခဲ့။

နံနက် ရှစ်နာရီတိတိတွင် ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး ရုံးခန်း၌ ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုရန် စီစဉ်ထားသည် ။ သူမသည် ညကတည်းကပင် အဝတ်အစားတွေကို သေသေချာချာ ထုတ်ထားခဲ့သည် ။ ခေါင်းလျှော်ဖို့ အချိန်ရအောင် ဆိုပြီး နှိုးစက်ကိုလည်း ခြောက်နာရီတိတိတွင် ချထားခဲ့သည် ။

သို့သော် နှိုးစက်က မကျ။ တစ်ခုခု ချွတ်ယွင်းသွားဟန် တူသည် ။ သို့ဖြင့် ခုနစ်နာရီခွဲမှ အိပ်ရာက နိုးလာတော့ သူမမှာ မျက်ကလူးဆန်ပျာ ဖြ

စံရတော့သည်။ ။ ကမန်းကတန်း ခြေအိတ် စွပ်၊ ဖိနပ် စီး၊ အဝတ်အစား
လဲ၊ ပြီးတော့ အခန်းထဲမှ ကပ္ပာကယာ ထွက်၊ တံခါးကို
အလောသုံးဆယ် သော့ခတ်။

သော့ခတ်ပြီးတော့မှ အခန်းထဲတွင် သော့တွဲ မေ့ကျန်ခဲ့သည် ကို သ
တိရလာမိတော့သည်။ ။ သို့သော် မတတ်နိုင်တော့။ အချိန်က သိပ်
နောက်ကျနေပြီ။

လမ်းပေါ်ရောက်တော့ တရားရုံးသို့ ဘတ်စ်ကားဖြင့် သွားရန် စိတ်
ကူးကြည့်သည်။ ။ မဖြစ် မဖြစ် လုံးဝ မဖြစ်။

သူမ အနေဖြင့် အခြေအနေ အရ မတတ်နိုင်သော်လည်း အခြေအနေ
အရပင် မတတ်သာ၍ အငှားကား စီးရတော့သည်။ ။ အငှားကား ဆရာ
က တစ်လမ်းလုံး ကမ္ဘာကြီး ပျက်တော့မည့် အကြောင်း အာဘောင်အာ
ရင်း သန်သန်ဖြင့် ကရားရေလွှတ် ပြောလာသဖြင့် လုံးဝ စိတ်မပါဘဲနှင့်
နားထောင်နေရသည် မှာ သူမ အတွက် မသက်သာလှ။

လီယိုနတ်လမ်း၊ အမှတ် ၁၅၅ ရှိ တရားရုံး အဆောက်အအုံရှေ့ ရော
က်တော့ ၁၅ မိနစ်ပင် နောက်ကျနေပြီ။

ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး ရုံးခန်းထဲတွင် ရှေ့နေ ၂၅ ယောက် ရောက်
နေကြသည်။ ။ အများ စုမှာ ပူပူနွေးနွေး ဥပဒေ ကျောင်းဆင်း လူငယ်များ
ဖြစ်သည်။ ။ သူတို့ ကို ကြည့်ရသည် မှာ ဖျတ်လတ် မြူးကြွနေကြသည်။ ။
စိတ်အား ထက်သန်နေကြသည်။ ။ သူတို့ သည် နယူးယောက် မြို့နယ်
ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီးရုံးတွင် လက်တွေ့ လေ့လာ ဆည်းပူးရန်
ရောက်လာကြသော အလုပ်သင် ရှေ့နေလောင်းကလေးများ ဖြစ်ကြ
သည်။ ။

ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး၏ ရုံးခန်းက တော်တော် ခမ်းနားသည်။ ။ အ

ဆင်အပြင် အမွမ်းအမံတွေ အားလုံး ခေတ်မီ သပ်ရပ်သည်။ စားပွဲကြီး တစ်လုံး၊ ရိုးရိုး ကုလားထိုင် သုံးလုံး၊ သက်သက်သာသာ လှဲနေနိုင်သော ဆိုဖာ ကုလားထိုင်ကြီး တစ်လုံး။ ပြီးတော့ အစည်းအဝေး စားပွဲကြီး တစ်လုံးနှင့် ပတ်ပတ်လည်တွင် ကုလားထိုင်တွေ အပြည့်။ နံရံကပ် ဗီရို များ တွင် ဥပဒေ စာအုပ်တွေ အစီအရီ။

အခန်း နံရံပေါ်တွင် အက်ဖ်ဘီအိုင် ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဂျေ အက်ဂါ ဟူးဗား၊ နယူးယောက် မြို့တော်ဝန် ဂျွန် လင်းဆေး၊ သမ္မတ ရစ်ချတ် နစ်ဆင်နှင့် ကမ္ဘာ့ လက်ဝှေ့ ချန်ပီယံ ဂျက် ဒမ်ပဆေးတို့ ၏ မှန်ပေါင်သွင်း ဓာတ်ပုံကြီးများကို ချိတ်ဆွဲထားသည်။

ဂျင်နီဗာ ပါကာသည် တောင်းပန် တိုးလျှိုးသည့် မျက်နှာသေကလေးဖြင့် ရုံးခန်းထဲသို့ အသော့ကလေး ဝင်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး ဒီဆီးလဗားက မိန့်ခွန်း ပြောရင်း တန်းလန်း ဖြစ်သည်။

သူက ဂျင်နီဗာကို မြင်တော့ စကားပြော ရပ်လိုက်သည်။

‘ဒါက ဘာသဘောလဲ၊ တရားရုံးကို လက်ဖက်ရည် သောက်ပွဲများ အောက်မေ့နေလို့ လား’

‘ကျွန်မ ကျွန်မ အများကြီး ဝမ်းနည်းပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မ’

‘မင်း ဝမ်းနည်းတာ ကျုပ် အလုပ် မဟုတ်ဘူး၊ နောက်တစ်ကြိမ် ဒီလို မဖြစ်စေနဲ့၊ ဒါပဲ’

တခြား ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဂျင်နီဗာကို လှမ်းကြည့်ကြသည်။ သူတို့ မျက်နှာပေါ်တွင် တော့ ဂျင်နီဗာအား သနားမိသည့် အရိပ်အယောင်တွေ နှင့်၊ ဒီဆီးလဗားက ပရိသတ်ဘက် မျက်နှာ ပြန်လှည့်ပြီး ဒေါသပါပါဖြင့်

ဆက်ပြောသည်။ ။

‘မောင်ရင်တို့ အခု ဒီနေရာကို ဘာလုပ်ဖို့ ရောက်လာကြတယ် ဆိုတာ ကျုပ် သိတယ်၊ မောင်ရင်တို့ က ကျုပ် ဦးနှောက်ကို ညှစ်ယူပြီး တရားရုံး ပရိယာယ်တွေကို လေ့လာဖို့ ရောက်လာကြတယ်၊ အချိန်တန်တော့ ဟိတ်တစ်လုံး ဟန်တစ်လုံးနှင့် ရှေ့နေကြီးတွေ ဖြစ်လာကြမယ်၊ ဒါပေမဲ့ မောင်ရင်တို့ အထဲက ဟုတ်ပါတယ်၊ မောင်ရင်တို့ အထဲက တစ်ယောက် ယောက်ကတော့ တစ်နေ့ ကျုပ်နေရာ ရောက်မှာ သေချာပါတယ်’ သူက လက်ထောက်ဘက်သို့ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရင်း ‘ကဲ သူတို့ ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုဖို့ လုပ်’

အားလုံး မတ်တတ် ရပ်၍ ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုကြသည်။ သူတို့ အသံက အောင်မြင်စွာဖြင့် တစ်ခန်းလုံး ဟိန်းသွားသည်။ ။

ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုပြီးတော့ ဒီဆီးလဗားက ဆက်ပြောပြန်သည်။ ။

‘ကောင်းပြီ၊ အခု အချိန်က စပြီး မောင်ရင်တို့ အားလုံး ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုပြီးတဲ့ တရားရုံး ရှေ့နေတွေ ဖြစ်သွားပြီ၊ ကျုပ်တို့ ကို ဘုရားသခင် စောင့်ရှောက်ပါစေ၊ ဒီရုံးခန်းဟာ မောင်ရင်တို့ အတွက် လုပ်ငန်းခွင် ဖြစ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ သိပ်ပြီးတော့ မျှော်လင့်ချက်ကြီးတွေ ထားမနေကြနှင့်ဦး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိပ်ပြီး အထင် ကြီးမနေကြနှင့်ဦး၊ မောင်ရင်တို့ ဟာ ဥပဒေဆိုင်ရာ သုတေသန လုပ်ငန်းတွေ၊ ဆင့်ခေါ်စာ သမ္မန်စာ ဝရမ်းစာ စတဲ့ စာကြမ်းတွေ ကြားထဲမှာ ကုန်းရုန်းပြီး လုပ်ကြရဦးမယ်၊ လေ့လာကြရဦးမယ်၊ ဒီစာတွေကို ဘယ်လို ရေးရတယ် ဆိုတာ မောင်ရင်တို့ ကို ဥပဒေ ကျောင်းက သင်ပေးလိုက်ပြီးပြီ၊ အဲဒါတွေကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်မြောက်ပြီးတော့မှ နောက်တစ်နှစ် ဒါမှ မဟုတ် နှစ်နှစ်ကြာတဲ့ အခါကျမှ တရားခွင့်ကို လက်တွေ့ ဝင်ရောက်ပြီး အမှုလို

က်ကြရမှာ ဖြစ်တယ်’

သူက ခေတ္တရပ်ပြီး ဆေးပြင်းလိပ်တိုက်လေးကို မီးညှိလိုက်သည်။ ။

‘ဒီနေ့ ကျုပ် အမှု တစ်ခုကို အစိုးရ ကိုယ်စား တရားစွဲဆို တင်ပြရမယ်၊ ဒီအကြောင်းကို မောင်ရင်တို့ သတင်းစာထဲမှာ ဖတ်ပြီးကြပြီး ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ဒီတော့ ဒီအမှုမှာ မောင်ရင်တို့ အထဲက ခြောက်ယောက်ကို ကျုပ်ရဲ့ အကူ အလုပ်သင် ရှေ့နေလေးတွေ အဖြစ် သုံးမယ်’

ဂျင်နီဖာက ပထမဦးဆုံး လက်ညှိုး ထောင်ပြလိုက်သည်။ ။ ဒီဆီးလဗားက ခေတ္တ စဉ်းစားနေပြီးတော့မှ ဂျင်နီဖာနှင့် အခြား ငါးယောက်ကို ရွေးလိုက်သည်။ ။

‘ကိုင်း အားလုံး တရားရုံး အမှတ် ၁၆ ကို သွားကြ’

သူတို့ အားလုံးအား အခန်းထဲမှ မထွက်ခင် မှတ်ပုံတင် ကတ်ပြားများ ထုတ်ပေးသည်။ ။ ခရိုင် ရှေ့နေကြီးက စကားပြော အပေါက်ဆိုးပေမယ့် ဂျင်နီဖာကတော့ စိတ်မပျက်မိ။ သူက ဒီလိုပဲ မာရမှာ ပဲ၊ သူ့အလုပ်ကိုက မမာလို့ မဖြစ်တဲ့ အလုပ်ပဲဟု တွေးပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖြေသိမ့်မိသည်။ ။ ယခု သူမအနေဖြင့် သူ့ လက်အောက်မှာ အလုပ် လုပ်ရတော့မည်။ သူမသည် နယူးယောက် မြို့နယ် ဆိုင်ရာ ခရိုင် ရှေ့နေရုံး၏ အမှုထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်သွားပြီ။ ဥပဒေ ကျောင်းက ကျောင်းသုံး စာအုပ်တွေကြားမှ ခေါင်းမြှုပ်ပြီး တကုပ်ကုပ် စာကျက်ခဲ့ရသည့် ငြီးငွေ့စရာ အချိန်ကာလတွေ ကုန်လွန်သွားခဲ့ပြီ။ ဥပဒေ ပညာဆိုတာ ရှေးဆန်သည့် စိတ္တဗေဒ ပညာရပ် တစ်ခုလိုလို သူမ၏ ဆရာတွေက ပြောလိုက်သည်။ ။ သို့သော် သူမကတော့ ယင်းသို့ မထင်၊ လိုက်စား၍ မကုန်နိုင်သည့် ပညာရပ်ဟု သာ ယူဆသည်။ ။ တကယ့် ဥပဒေ ပညာ ဆိုသည် မှာ လူသားတွေ အကြောင်းနှင့် ၎င်းတို့ ၏ မိုက်မဲမှုများကို လေ့လာသော ပညာရပ်တစ်ခု

ဖြစ်သည် ဟူ၍ သူမက ခံယူသည်။ ။

သူမသည် ဥပဒေ ဘွဲ့ကို တစ်တန်းလုံးတွင် ဒုတိယ အဆင့်ဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ။ ရှေ့နေဖြစ် စာမေးပွဲကိုလည်း တစ်ကြိမ်တည်းဖြင့် ကျွတ်ကျွတ်လွတ်လွတ် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ။ သူမနှင့်အတူ ဝင်ဖြေကြသူများ အနက် လေးပုံသုံးပုံလောက်မှာ လုံးဝ မအောင်မြင်ခဲ့ကြ။ သူမသည် ခရိုင် ရှေ့နေကြီး ဒီဆီးလဗားကို ကောင်းကောင်း နားလည်သည် ဟု သူမကိုယ်သူမ ထင်မိသည်။ ။ သူပေးသော ဘယ်အလုပ်မျိုးကို မဆို နိုင်နိုင်နင်းနင်း လုပ်ကိုင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု လည်း သူမကိုယ် သူမ ယုံကြည်သည်။ ။

သူမသည် ပွဲမဝင်ခင် အပြင်က အများကြီး ‘ကျင်းပ’ ထားခဲ့သည်။ ။ ဥပဒေ စာအုပ်တွေကိုလည်း အများကြီး ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့သည်။ ။ ရှေ့နေ ရှေ့ရပ်တို့ ၏ အတတ်ပညာ ဆိုင်ရာ စာအုပ်တွေကိုလည်း အများကြီး ဖတ်ရှု လေ့လာခဲ့သည်။ ။

ခရိုင် ရှေ့နေကြီး လက်အောက်တွင် မူခင်း စစ်ဆေးဌာန၊ အယူခံ ဌာန၊ အကြမ်းဖက် ငွေညစ်မှု ဌာနနှင့် လိမ်လည်မှု ဌာန ဟူ၍ ဌာနခွဲ လေးခု ရှိကြောင်း သူမ သိသည်။ ။ သူမအား ရှေ့နေကြီးက ဘယ်ဌာနတွင် တာဝန် ချပေးပါလိမ့်မလဲဟု သူမက တွေးမိသည်။ ။ နယူးယောက် တစ်မြို့လုံးတွင် လက်ထောက် ခရိုင် ရှေ့နေပေါင်း နှစ်ရာကျော် ရှိသည်။ ။ မြို့နယ်ခွဲ ငါးခု ရှိပြီး တစ်ခုစီတွင် ခရိုင် ရှေ့နေကြီး တစ်ဦးစီ ရှိသည်။ ။ ယင်းအနက် အခရာ အကျဆုံးမှာ မင်ဟတ်တန် မြို့နယ်ခွဲ ဖြစ်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် ဒီဆီးလဗားမှာ လည်း ခရိုင် ရှေ့နေကြီး ငါးဦးအနက် အခရာ အကျဆုံး၊ အရေး အပါဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ။

ဂျင်နီဖာသည် တရားရုံးထဲမှ အစိုးရ အမှုလိုက် ရှေ့နေ၏ စားပွဲတွင် ထိုင်ရင်း ခရိုင် ရှေ့နေကြီး ဒီဆီးလဗားကို အကဲခတ် ကြည့်ရှုနေသည်။ ။

သည် ပုဂ္ဂိုလ်ကား သာမည ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်။ ဩဇာ အာဏာရှိသော၊ တစ်ဖက်သားအား မညှာမတာ ပက်ပက်စက်စက် ပြောတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်။ ။

ဂျင်နီဇာက တရားခံ မိုက်ကယ် မိုရက်တီဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ။ သူမသည် မိုရက်တီ အကြောင်းကို သတင်းစာတွေထဲမှာ အများကြီး ဖတ်ခဲ့ဖူးသည်။ ။ သူမ ဖတ်ခဲ့ရတာတွေနှင့် ယခု သူမ မျက်စိရှေ့တွင် မြင်တွေ့နေရသော မိုရက်တီမှာ ဘယ်လိုမှ ဆက်စပ်လို့ မရ၊ တခြားစီ ဖြစ်နေသည်။ ။ မိုရက်တီအား လူသတ်သမား တစ်ယောက် အဖြစ် ဘယ်လိုမှ မထင်ရဲအောင် ဖြစ်နေသည်။ ။

သူ့ကြည့်ရတာ လူသတ်သမား တစ်ယောက်လို့ ဘယ်လိုမှ ထင်စရာ မရှိဘူး၊ တရားခွင် အမှုစစ်ခန်း ရိုက်နေတဲ့ ရုပ်ရှင်မင်းသား တစ်ယောက်လို ထင်ကြမှာ ပဲဟု သူမက တွေးလိုက်မိသည်။ ။

သူသည် နေရာတွင် မလှုပ်မယှက် ထိုင်လျက် ရှိသည်။ ။ သူ့စိတ်ထဲတွင် ဘယ်လို ခံစားနေရမလဲ ဆိုသည် ကို သူ့မျက်လုံးများကို စေ့စေ့စပ်စပ် အကဲခတ် ကြည့်ရှုမှ သာ ခန့်မှန်း သိရှိနိုင်စရာ ရှိသည်။ ။ သူ့မျက်လုံးများသည် မရပ်မနား ကစားနေကြသည်။ ။ ဘယ် အပေါက်က ထွက်ပြေးရကောင်းမလဲဟု အတွင်း ကျိတ်ပြီး ဆင်ကြံ ကြံနေသည့်အလား တရားရုံးခန်း တစ်ခုလုံးကို ထောင့်ကြို ထောင့်ကြား မကျန် မျက်လုံး ကစားလျက် ရှိသည်။ ။

သို့သော် ဘယ်နေရာတွင် မှ ထွက်ပေါက် မမြင်။ ဒီဆီးလဗားက ထွက်ပေါက် မရှိအောင် သတိကြီးစွာဖြင့် ပိတ်ဆို့ထားခဲ့ပြီ မဟုတ်လား။

ကာမီလို စတီလာသည် သက်သေ ခံပေါ်တွင် ရပ်နေသည်။ စတီလာကို ကြည့်ရသည် မှာ လူနှင့်မတူ၊ မြေပါ တစ်ကောင်နှင့်သာ တူနေသည်။ ။ မျက်နှာက စုတ်ချွန်းချွန်းနှင့် ရှည်လျော့ကြီး။ နှုတ်ခမ်းတွေက ပါးပါးလျားလျား၊ သွားတွေက ဝါကြန့်နေရသည့်အထဲ ရှေ့သို့ ငေါထွက်ပြီး ခေါနေလိုက်သေးသည်။ ။ မျက်ပေါက် ကျဉ်းပြီး ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲမည့် ရုပ်မျိုး ပေါ်လွင်နေသည်။ ။ သူ့ ရုပ်ရည်အရသာ ပြောရမည် ဆိုလျှင် ဘယ်နေရာတွင် မှ စိတ်ချ ယုံကြည်ရမည့် လူစားမျိုး မဟုတ်။

ခရိုင် ရှေ့နေကြီး ရောဘတ် ဒီဆီးလဗားက သူ့သက်သေ၏ ချွတ်ယွင်းချက်များကို သတိပြုမိသည်။ ။ သို့သော် ကိစ္စမရှိ။ အရေးကြီးသည် မှာ သူ၏ ထွက်ဆိုချက်သာ ဖြစ်သည်။ ။ သူ့မှာ ကြားရသူတိုင်း ကျောစိမ့်သွားနိုင်သည့် အကြမ်းဖက် လုပ်ငန်းများ နှင့် ပတ်သက်၍ ထွက်ဆိုစရာတွေ တစ်ပုံကြီး ရှိသည်။ ။

ယင်း ထွက်ဆိုချက်များ သည် အမှုမှန် ပေါ်ပေါက်ရေးအတွက် အထောက်အကူ များစွာ ပေးနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ။

ခရိုင် ရှေ့နေကြီးသည် စတီလာ အနီးသို့ လျှောက်လာသည်။ ။

‘မစ္စတာ စတီလာ၊ အမှုမှာ ခင်ဗျား အနေနှင့် အစိုးရ သက်သေအဖြစ် ဖြောင့်ချက်ပေးဖို့ ပထမတုန်းက ငြင်းခဲ့တယ်၊ နောက်တော့မှ အခု ခင်ဗျားကို စွဲချက် တင်ထားတဲ့ လူသတ်မှုကို မိမိ စိတ်ဆန္ဒ မပါဘဲနှင့် တစ်ပါးသူက စေခိုင်းတာကို ကြောက်လို့ သာ ကျူးလွန်ခဲ့မိတယ် ဆိုပြီး လျှောက်လဲဖို့ နိုင်ငံတော်က ခွင့်ပြုခဲ့တဲ့ အတွက်ကြောင့်သာ ခင်ဗျားက အစိုးရ သက်သေ အဖြစ် ဖြောင့်ချက်ပေး ထွက်ဆိုဖို့ သဘော တူခဲ့တယ်၊ ကျုပ် ပြောတာ မှန်ရဲ့ လား’

‘မှန်ပါတယ် ခင်ဗျား’

စတီလာက ညာလက် တစ်ဖက် အကြောဆွဲရင်း ပြောလိုက်သည်။ ။

‘မစ္စတာ စတီလာ၊ ခင်ဗျားဟာ တရားခံ မိုက်ကယ် မိုရက်တီနှင့် ရင်းနှီးတဲ့ လူတစ်ယောက် ဆိုတာ ဟုတ်သလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျား’

သူက မိုရက်တီဘက်သို့ တစ်ချက်ကလေး စောင်း၍ ပင် မကြည့်ဘဲ ပြောလိုက်သည်။ ။

‘ခင်ဗျားနှင့် သူနှင့် ရင်းနှီးတာက ဘယ်လို ဆက်သွယ်မှုမျိုးနှင့် ရင်းနှီးတာလဲ’

‘ကျွန်တော်က သူ့ဆီမှာ အလုပ် လုပ်ပါတယ်’

‘မိုက်ကယ် မိုရက်တီနှင့် သိကျွမ်းတာ ဘယ်လောက် ကြာပြီလဲ’

‘ဆယ်နှစ်လောက် ရှိပါပြီ’ သူ့အသံက လေသံလောက်သာ ကြားရသည်။ ။

‘ကျေးဇူးပြုပြီး နည်းနည်း ကျယ်ကျယ်ကလေး ပြောပါ’

‘ဆယ်နှစ်လောက် ရှိပါပြီ’ သူ့လည်ပင်း တစ်ချက် အကြော ဆွဲရင်း တွန့်လိမ်သွားသည်။ ။

‘ဒီတော့ ခင်ဗျားဟာ တရားခံနှင့် နီးစပ်မှု ရှိတယ်လို့ ထွက်ဆိုမှာ လား’

‘ဒီမေးခွန်းကို ကန့်ကွက်ပါတယ်၊ ခရိုင် ရှေ့နေကြီးက သက်သေကို ရေလာမြောင်းပေး မေးခွန်းမျိုး မေးနေပါတယ်’

တရားခံ မိုရက်တီ၏ အကျိုးဆောင် ရှေ့နေ သောမတ် ကော်လဖက် က ထိုင်ရာမှ မတ်တတ် ထရပ်၍ ကန့်ကွက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ကော်

လဖက်မှာ ဆံပင် ဖြူဖြူ အရပ် ရှည်ရှည်နှင့် အသက် ငါးဆယ်ခန့် ရှိပြီ။ သူသည် မိုရက်တီတို့ မာဖီးယား ဂိုဏ်းကြီး၏ ဥပဒေရေးရာ အကြံပေး ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်။ ။ ရာဇဝတ် မှုခင်း လိုက်ရာတွင် ပရိယာယ် အကြွယ်ဆုံး၊ ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက် အများ ဆုံး ရှေ့နေများ အနက် တစ်ဦး အပါအဝင်လည်း ဖြစ်သည်။ ။

‘ကန့်ကွက်ချက်ကို ရုံးတော်က လက်ခံပါတယ်’

တရားသူကြီး လောရင့် ဝေါဒ်မန်းက ပြောလိုက်သည်။ ။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် မေးခွန်းကို ပြင်ပြီး ပြန်မေးပါမယ်၊ မစ္စတာ စတီလာ၊ ခင်ဗျား မစ္စတာ မိုရက်တီ အတွက် ဘာလုပ်ပေးရသလဲ’

‘ကျွန်တော် လုပ်ပေးရတဲ့ အလုပ်ကတော့ ဖျန်ဖြေရေးသမား အလုပ်မျိုးလို့ ပဲ ပြောရမလား’

‘စကားကို နည်းနည်း ပိုပြီး ရှင်းအောင် ပြန်ပြောပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဥပမာ ပြဿနာ တစ်ခု ပေါ်လာရင်၊ ပြဿနာ ဆိုတာက တစ်ယောက်ယောက်က တလွဲတချော် လုပ်သွားတာမျိုးပေါ့၊ အဲဒီလို ပြဿနာမျိုး ကြုံလာရင် ပြဿနာ လုပ်တဲ့ လူကို ဖြေရှင်းပေးဖို့ မိုက်က ကျွန်တော့်ကို တာဝန်ပေးပါတယ်’

‘ခင်ဗျားက ဘယ်လို ဖြေရှင်းပေးသလဲ’

‘အစိုးရ ရှေ့နေကြီး သိပါတယ်၊ အဲဒီ လူကို နောင်ကြဉ်သွားအောင် မှတ်လောက်သားလောက် ဆုံးမလိုက်တာပေါ့’

‘ဂျူရီ လူကြီးတွေ သိရအောင် သာဓက တစ်ခုလောက် ပြောပြနိုင်မလား’

ဤတွင် တရားခံ အကျိုးဆောင် သောမတ် ကော်လဖက်က မတ်တတ် ထရပ်လိုက်ပြီး ‘ကန့်ကွက်ပါတယ် တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ ဒီမေးခွန်းက မလိုအပ်တဲ့ မေးခွန်းမျိုးပါ’

‘ကန့်ကွက်ချက်ကို ရုံးတော်က လက်မခံပါ။ သက်သေက ဆက်ပြီး ဖြေပါစေ’

‘ဒီလိုပါ ခင်ဗျာ၊ မိုက်က အတိုးကြီး ယူပြီး ငွေချေးစားတယ် မဟုတ် လား၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်လောက်က ဂျင်မီ ဆာရန်နို ဆိုတဲ့ လူက မိုက်ဆီ က ငွေချေးသွားပြီး ပြန်မဆပ်ဘဲ အချိန် ကြာနေပါတယ်၊ အဲဒီတော့ မိုက် က ဂျင်မီ လူမှန်းသူမှန်း သိသွားအောင် သင်ခန်းစာ ပေးဖို့ ကျွန်တော့်ကို ခိုင်းပါတယ်’

‘ဘယ်လို သင်ခန်းစာမျိုးလဲ’

‘ကျွန်တော်က သူ့ ခြေထောက် နှစ်ချောင်းကို ရိုက်ချိုးလိုက်ပါတယ်၊ သူ့ကို အဲဒီလို လုပ်လိုက်တော့ ကျန်တဲ့ လူတွေလည်း မနေရဲတော့ပါဘူး၊ သွေးလန့်ပြီး ချက်ချင်း ငွေလာဆပ်ကြပါတယ်’

စတီလာ၏ စကားကြောင့် ဂျူရီ လူကြီးများ ပင် ရုတ်တရက် လန့်ပြီး မျက်နှာ ပျက်သွားကြသည် ကို ရောဘတ် ဒီဆီးလဗားက အကဲခတ် လိုက်မိသည် ။

‘မိုက်ကယ် မိုရက်တီ အနေနှင့် အတိုးကြီးယူ ငွေချေးတဲ့ လုပ်ငန်း အပြင် တခြား ဘာတွေများ လုပ်သေးသလဲ’

‘မြတ်စွာဘုရား၊ ဒါတော့ ကျွန်တော် မပြောပါရစေနဲ့ ရှေ့နေကြီး ခင်ဗျား၊ ရှေ့နေကြီးပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တွက်ကြည့်ပါတော့’

‘ပြောသာ ပြောပါ၊ မစ္စတာ စတီလာ ပြောတာကိုပဲ ကျုပ် ကြားချင်တ

ယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့၊ မိုက်က သမဂ္ဂနှင့်လည်း အပေးအယူ လုပ်ထားတယ်၊ အင်္ကျီချုပ် စက်ရုံလည်း ရှိတယ်၊ ဖဲဝိုင်းလည်း ထောင်တယ်၊ အပြာတိတ်ခွေတွေလည်း ဖွင့်တယ်၊ အမှိုက်သိမ်း လုပ်ငန်းလည်း လုပ်တယ်၊ အထည်စက်ရုံလည်း ရှိတယ်၊ အဲဒီလို လုပ်ငန်းတွေပါပဲ’

‘မစ္စတာ စတီလာ၊ မိုက်ကယ် မိုရက်တီဟာ အက်ဒီ ရာမိုစ်နှင့် အယ်လဘတ် ရာမိုစ် ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် သတ်မှုနှင့် အခု တရားခွင်ကို ရောက်နေတာ ဖြစ်တယ်၊ ဒီတော့ အဲဒီ ညီအစ်ကိုကို ခင်ဗျား သိသလား’

‘ဪ ဟုတ်ကဲ့၊ ကောင်းကောင်း သိပါတယ် ခင်ဗျား’

‘သူတို့ အသတ်ခံရတုန်းက ခင်ဗျားလည်း ရှိနေသလား’

‘အား ဟုတ်ကဲ့’

သူ့ တစ်ကိုယ်လုံး ထွန့်ထွန့်လူးပြီး အကြော ဆွဲသွားသည် ။

‘တကယ် သတ်တဲ့ လူက ဘယ်သူလဲ’

‘မိုက်’

သူက မိုက်ကယ် မိုရက်တီကို တစ်ချက် ကြည့်လိုက်ပြီး ကမန်းကတန်း မျက်နှာ လွှဲပစ်လိုက်သည် ။

‘မိုက်ကယ် မိုရက်တီက သတ်တယ်ပေါ့’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ရာမိုစ် ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ကို သူ ဘာဖြစ်လို့ သတ်ချင်တယ်လို့ မိုက်ကယ် မိုရက်တီက ခင်ဗျားကို ပြောသလဲ’

‘အက်ဒီနှင့် အယ်လဘတ်တို့ က အလောင်းအစား လုပ်ကြတယ်’

‘အလောင်းအစား ဆိုတာက မှောင်ခို လောင်းကစား လုပ်ငန်းကို ပြောတာလား’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ မိုက်က သူတို့ ညီအစ်ကို လိမ်တာကို သိသွားတော့ သူတို့ ကို သင်ခန်းစာ ပေးချင်တယ်၊ ဒါနှင့် သူက စဉ်းစားတာက’

‘ကန့်ကွက်ပါတယ်’

‘ကန့်ကွက်ချက်ကို ရုံးတော်က လက်မခံပါ၊ သက်သေက ဖြစ်ရပ်မှန် ကို ဆက်ပြီး ပြောပြပါလိမ့်မယ်’

‘ဒါနှင့် မိုက်က ကျွန်တော့်ကို ကောင်လေးတွေကို သွားခေါ်ခိုင်းတယ်’

‘ကောင်လေးတွေ ဆိုတာက အက်ဒီနှင့် အယ်လဘတ်ကို ပြောတာ လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ပယ်လီကန်မှာ ပါတီပွဲကလေး လုပ်ချင်တယ်လို့ မိုက် က ပြောပါတယ်၊ ပယ်လီကန် ဆိုတာက ကမ်းခြေက ပုဂ္ဂလိက ကလပ် ကလေး တစ်ခုပါ’

သူ့လက်မောင်း တစ်ဖက် အကြော လိုက်သွားပြန်သည်။ သူက ချက် ချင်း သတိရပြီး အခြား လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ညှစ်ထားလိုက်သည်။

ဂျင်နီဖာက မိုက်ကယ် မိုရက်တီကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ မိုရက် တီသည် သူ့နေရာတွင် မလှုပ်မယှက် ထိုင်နေသည်။ သူ့မျက်နှာ အမူအ ရာက လုံးဝ မပြောင်း။ ဘာ ခံစားချက်မှ မရှိသလို မှ င်သေသေဖြင့် ထိုင် နေသည်။

‘ဆက်ပြောပါဦး မစ္စတာ စတီလာ၊ နောက်တော့ ဘယ်လို ဖြစ်သလဲ’

‘ကျွန်တော်က သူတို့ နှစ်ယောက်ကို ကားနှင့် သွားခေါ်ပြီး ကားရပ်

တဲ့ နေရာကို မောင်းဝင်လာပါတယ်။ အဲဒီမှာ မိုက်က ရပ်ပြီး စောင့်နေတယ်။ ကောင်လေး နှစ်ယောက် ကားပေါ်က ဆင်းတော့ မိုက်က သေနတ်နှင့် ပစ်တော့တာပဲ’

‘သူတို့ နှစ်ယောက် မြေကြီးပေါ် လဲကျသွားတာ ခင်ဗျား မြင်သလား’

‘မြင်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

‘သူတို့ တစ်ခါတည်း သေသွားရောလား’

‘တစ်ခါတည်း သေသွားသလို ပုံလျက်သား လဲကျသွားကြပါတယ်’

တရားရုံး ခန်းမထဲတွင် ပရိသတ်များ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်သွားကြသည်

။

ဒီဆီးလဗားက အသံ ငြိမ်သွားသည် အထိ စောင့်နေလိုက်သည် ။

‘မစ္စတာ စတီလာ၊ တရားခွင်မှာ ထွက်ဆိုချက်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြစ်ဒဏ် ရောက်စေနိုင်တယ် ဆိုတာ သဘော ပေါက်ရဲ့ လား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ပေါက်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

‘ပြီးတော့ ခင်ဗျားဟာ ကျမ်းကျိန်ထားပြီးပြီ ဆိုတာနှင့် လူတစ်ယောက် အသက်ဟာ စက်တိုင်ပေါ် ရောက်နေပြီ ဆိုတာကိုကော သဘောပေါက်ရဲ့ လား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ပေါက်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

‘သေသွားတဲ့ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်က သူ့ဆီက ပိုက်ဆံ လိမ်သွားလို့ မိုက်ကယ် မိုရက်တီက သွေးအေးအေးနှင့် ပစ်သတ်တာကို ခင်ဗျားက မျက်စိရှေ့မှာ သေသေချာချာ မြင်လိုက်ရတယ် ဟုတ်ရဲ့ လား’

‘တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျာ၊ ဒီမေးခွန်း ကန့်ကွက်ပါတယ်၊ အစိုးရ ရှေ့

နေကြီးက သက်သေကို စကားလမ်းကြောင်း ပေးနေပါတယ်’

‘ကန့်ကွက်ချက်ကို ရုံးတော်က လက်ခံပါတယ်’

ခရိုင် ရှေ့နေကြီး ဒီဆီးလဗားက ဂျူရီ လူကြီးများ ၏ မျက်နှာတွေကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ မြင်ရသော အခြေအနေက သည် အမှုတွင် သူ အနိုင်ရနေပြီ ဆိုသည် ကို ဖော်ပြနေသည်။ သူက စတီလာဘက်သို့ ပြန် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

‘မစ္စတာ စတီလာ၊ အခုလို ရုံးတော်ကို လာရောက်ပြီး အဖြစ်မှန်ကို အစစ်ခံ ထွက်ဆိုတာဟာ ခင်ဗျား အနေနှင့် သတ္တိ အများကြီး ရှိလို့ ပဲလို့ ကျုပ် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီပြည်နယ် လူထု ကိုယ်စား ခင်ဗျား ကို ကျုပ် အများကြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

ထို့နောက် သူက တရားခံ အကျိုးဆောင် ရှေ့နေ သောမတ် ကော်လ ဖက်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး ‘အပြန်အလှန် မေးခွန်း မေးချင်ရင် မေးနိုင်ပါပြီ’ ဟု ပြောလိုက်သည်။ သောမတ် ကော်လဖက်က လေးလေးစားစား ထ ရပ်လိုက်သည်။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မစ္စတာ ဒီဆီးလဗား’ ပြီးတော့ ရုံးခန်း နံရံမှ တိုင်ကပ် နာရီကို စောင်းကြည့်လိုက်ပြီးနောက် တရားခွင်ဘက်သို့ ပြန် လှည့်လျက် ‘တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျာ၊ အခု ၁၂ နာရီတောင် ထိုးသွားပါ ပြီ။ တရားသူကြီးမင်း ခွင့်ပြုမယ် ဆိုရင် ကျွန်တော့်အနေနှင့် ပြန်လှန် မေးခွန်း မေးပြီး အနှောင့်အယှက် မပေးလိုတော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့လို့ အခုက စပြီး နေ့လယ်စာ စားဖို့ ရုံးတော် ရပ်နားပေးပါရန် မေတ္တာ ရပ်ခံ လိုပါတယ်။ နောက် တစ်ချိန် ရုံးပြန်ထိုင်တော့မှ ပဲ ကျွန်တော်က ပြန်လှန် မေးခွန်း မေးပါတော့မယ်’

တရားသူကြီး လောရင့် ဝေါဒ်မန်းက လက်ကိုင်ဘုဖြင့် စားပွဲကို ထု၍

အချက်ပေးလိုက်သည်။ ။

‘ကောင်းပါတယ်၊ ရုံးတော်ကို မွန်းလွဲ နှစ်နာရီ အထိ ခေတ္တ ရပ်နား လိုက်ပါတယ်’

တရားသူကြီး ထိုင်ရာမှ ထတော့ အားလုံး ထလိုက်ကြသည်။ ။ တရားသူကြီးသည် သူရုံးခန်းထဲ ပြန်ဝင်သွားသည်။ ။ ဂျူရီ လူကြီးတွေက တရားရုံးခန်းမထဲမှ တန်းစီ ထွက်သွားကြသည်။ ။ လက်နက်ကိုင် ရဲသား လေးယောက်က စတီလာအား စောင့်ကြပ်ပြီး သက်သေ အချုပ်ခန်းသို့ ပြန်ခေါ်သွားကြသည်။ ။

ချက်ချင်းပင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး ဒီဆီးလဗား အနီးသို့ သတင်းထောက်တွေ ဝိုင်းအုံ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ။

‘ကျွန်တော်တို့ ကို ထုတ်ပြန်ချက် တစ်ခုခုများ ပေးနိုင်မလား ခင်ဗျာ’

‘အစိုးရရှေ့နေကြီး ခင်ဗျာ၊ အခု အချိန်မှာ ဒီအမှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လို အလားအလာ ရှိတယ် ဆိုတာကို ကျေးဇူးပြုပြီး အမိန့်ရှိပါ ခင်ဗျာ’

‘ဒီအမှု ပြီးသွားတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ မစွတာ စတီလာရဲ့ အသက် အန္တရာယ် လုံခြုံမှုအတွက် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး အနေနှင့် ဘယ်လို အကာအကွယ်များ ပေးနိုင်မှာ လဲ ခင်ဗျာ’

ဟိုတုန်းက ဆိုလျှင် တရားရုံးထဲတွင် သတင်းစာ ဆရာတွေက သည်လို မေးခွန်းပေါင်း များစွာဖြင့် မေးမြန်း နှောင့်ယှက်ကြသည် ကို ဒီဆီးလဗား အနေဖြင့် လုံးဝ စိတ်မရှည်ခဲ့။ ယခုတော့ သူက ထူးထူးခြားခြားကြီး စိတ်ရှည်နေသည်။ ။ သူက သည် အမှုကို ခုတုံးလုပ်ပြီး နိုင်ငံရေး လောကသို့ ခုန်တက်ရန် ရည်ရွယ်ထားသဖြင့် သတင်းစာတွေက သူ့ဘက်တွင် ရှိနေဖို့ လိုအပ်သည် မဟုတ်လား။

ထို့ကြောင့်လည်း ဟိုတုန်းကလို သတင်းထောက်တွေကို ဟိန်းဟောက် ငေါက်ငမ်းခြင်း မပြုဘဲ အထိုက်အလျောက် ပြေပြေပြစ်ပြစ် ဖြစ်အောင် ပြန်လည် ဖြေကြားနေရသည်။ ။

ဂျင်နီဖာ ပါကာသည် စားပွဲမှ မထသေးဘဲ ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီးက သတင်းထောက်များ ၏ မေးခွန်းများကို ပြန်ဖြေနေသည် ကိုသာ နားစွင့်ပြီး စောင့်ကြည့်နေမိသည်။ ။

‘ဒီအမှုမှာ တရားခံကို ထွက်ပေါက် မရှိအောင် စွဲချက် တင်နိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါသလား’ ဟု သတင်းထောက် တစ်ယောက်က မေးသည် ကို ခရိုင်အစိုးရ ရှေ့နေကြီးက မယုတ်မလွန် ပါးနပ် လိမ္မာစွာဖြင့် ‘ကျုပ်က ဗေဒင်ဆရာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ လည်း ဒီမှာ ဂျူရီ လူကြီးတွေကို ခန့်ထား ရတာပေါ့၊ မစ္စတာ မိုရက်တီ အနေဖြင့် အပြစ်ကျူးလွန်သည် မကျူးလွန်သည် ဆိုတာကို ဂျူရီ လူကြီးတွေက ဆုံးဖြတ်ကြပါလိမ့်မယ်’ ဟု ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ ။

မိုက်ကယ် မိုရက်တီသည် ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။ ။ သူသည် ဘာမှ မဖြစ်သလိုပင် တည်ငြိမ် အေးဆေးနေသည်။ ။ သူ့ကို မြင်ရသည် မှာ အပြစ်ကင်းစင်သော ကလေး တစ်ယောက်လို ပါပဲလားဟု ဂျင်နီဖာက တွေးမိသည်။ ။ သည် မျှ ရက်စက်သော လူသတ်မှုကို သူ ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း ယုံရမှာ ပင် ခက်နေသည်။ ။ ငါသာ ဆိုရင်တော့ အကြောဆွဲ စတီလာကိုပဲ တရားခံအဖြစ် ရွေးမှာ ပဲဟု ဂျင်နီဖာက စဉ်းစားမိသည်။ ။

သတင်းစာဆရာများ ရုံးခန်းထဲမှ အလျှို အလျှို ထွက်သွားကြပြီ။ ။

ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး ဒီဆီးလဗားသည် သူ့အမှုထမ်းများ နှင့် ဆွေးနွေးနေသည်။ ။ သူတို့ ဘာတွေများ ဆွေးနွေးနေကြပါလိမ့်ဟု ဂျင်နီဖာက တွေးကြည့်မိသည်။ ။

လူတစ်ယောက်က တခြားလူတွေနှင့် ခပ်ခွာခွာ ရှောင်ကာ ဒီဆီးလ
ဗား အနီး ကပ်သွားပြီး တစ်စုံတစ်ရာ ပြောလိုက်သည် ကို ဂျင်နီဖာ မြင်
လိုက်ရသည်။ ။ ထို့နောက် ထိုသူသည် သူမဆီသို့ လျှောက်လာသည်။ ။ သူ
လက်ထဲတွင် လည်း မနီလာ စာအိတ်ညှိကြီး တစ်အိတ်ကို ကိုင်လျက်။

‘မစ္စ ပါကာပါလား’ ဟု ထိုသူက မေးသည်။ ။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ဂျင်နီဖာက တအံ့တဩ ကြည့်ပြီး ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ။

‘ရှေ့နေကြီးက ဒီစာအိတ်ကို ခင်ဗျားက တစ်ဆင့် စတီလာကို ပေး
ခိုင်းလို့ ပါ။ စာအိတ်ထဲမှာ ပါတဲ့ ရက်စွဲတွေကို မမေ့အောင် ပြန်ကြည့်
ထားပါလို့ သူ့ကို ပြောပါ။ သောမတ် ကော်လဖက်က စတီလာရဲ့ ထွက်ချ
က်တွေကို ချေဖျက်ဖို့ ကြိုးစားနေတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ရှေ့နေကြီးက စ
တီလာကို မူလအတိုင်း ခိုင်ခိုင်မာမာ ရပ်တည်နေစေချင်တယ်’

ထိုသူက ဂျင်နီဖာအား စာအိတ်ကို ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ။ ဂျင်နီဖာ
က ရှေ့နေကြီးကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ။ သူက နာမည်ကိုတောင် မှတ်
မိနေတာပဲ။ ဒါဟာ ငါ့အတွက် ကောင်းတဲ့ နိမိတ်ပဲဟု ဂျင်နီဖာက ကျိတ်
ပြီး ဝမ်းသာလိုက်မိသည်။ ။

‘မြန်မြန် သွားပေးလိုက်ပါ။ ရှေ့နေကြီးက စတီလာကို စောစောစီးစီး
ကြိုတင် လေ့လာထားစေချင်တယ်’

‘ကောင်းပါပြီရှင်’

ဂျင်နီဖာက ချက်ချင်းပင် တံခါးဝသို့ လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။ ။ သူမသ
ည် ရဲသားတွေ စောင့်နေသော သက်သေခန်းသို့ ခပ်သုတ်သုတ်ကလေး
လျှောက်လာခဲ့သည်။ ။ ရဲသား တစ်ယောက်က သူမအား ရှေ့မှ ပိတ်ဆီး

ထားသည်။ ။

‘ကျွန်တော် ဘာကူညီရမှာ လဲ မစွပ်’

‘ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး ရုံးကပါ’ သူမက မှတ်ပုံတင် ကတ်ပြား ထုတ်ပြလိုက်သည်။ ။ ‘ရှေ့နေကြီးက မစ္စတာ စတီလာကို ဒီစာအိတ် ပေးခိုင်းလို့ ပါ’

ရဲသားက မှတ်ပုံတင် ကတ်ကို စေ့စေ့စပ်စပ် စစ်ဆေး ကြည့်ရှုသည်။ ။ ပြီးတော့ သက်သေခန်း တံခါးကို ဖွင့်ပေးသည်။ ။ ဂျင်နီဖာက အခန်းထဲ ဝင်လိုက်သည်။ ။ အခန်းက ကျဉ်းကျဉ်းကလေး။ အခန်းထဲတွင် စားပွဲပျက် တစ်လုံးနှင့် သစ်သား ကုလားထိုင်များ ချထားသည်။ ။ စတီလာသည် ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်နေသည်။ ။ သူ့လက်ကလည်း အကြောဆွဲလို့။ ။ အခန်းထဲတွင် လက်နက်ကိုင် ရဲသား လေးယောက်ရှိသည်။ ။

ဂျင်နီဖာ ဝင်သွားတော့ ရဲသား တစ်ယောက်က ဆီးပြောသည်။ ။

‘ဟေး .. ဒီအခန်းထဲ ဘယ်သူမှ ဝင်ခွင့် မရှိဘူး’

‘ခွင့်ပြုလိုက်ပါဟ၊ ခရိုင် ရုံးကပါ’ ဟု အပြင်မှ အစောင့် ရဲသားက လှမ်းအော်လိုက်သည်။ ။

ဂျင်နီဖာက စာအိတ်ကို စတီလာအား ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ။

‘မစ္စတာ ဒီဆီးလဗားက ပေးလိုက်တာပါ၊ ဒီအထဲမှာ ပါတဲ့ ရက်စွဲတွေကို သေသေချာချာ မှတ်မိအောင် လုပ်ထားပါတဲ့ ’

စတီလာက သူ့အား ကြောင်ကြောင်ကြီး ကြည့်နေသည်။ ။ လက်တစ်ဖက်ကလည်း အကြော ဆွဲလျက်။

ဂျင်နီဖာသည် နေ့လယ်စာ စားရန် တရားရုံး အဆောက်အအုံထဲမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ ။ တရားခွင် အခန်းမှ ဖြတ်လျှောက်လာတော့ အခန်းထဲ ပြန်ပြီး ဝင်ကြည့်ချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာမိသည်။ ။ တရားခွင်တွင် ဘယ်သူမှ မရှိတော့။ တစ်ခန်းလုံး တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ။ အခန်း တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် လာရောက် နားထောင်သူများ ထိုင်ရန် ခုံတန်း ၁၅ တန်း စီချထားသည်။ ။ တရားသူကြီး၏ စားပွဲ တည့်တည့်တွင် စားပွဲရှည်ကြီး နှစ်လုံး ရှိသည်။ ။ လက်ဝဲဘက်မှ စားပွဲတွင် ‘တရားလို’ ဟု စာတန်း ရေးထားပြီး လက်ယာဘက်မှ စားပွဲတွင် ‘တရားခံ’ ဟု ရေးထားသည်။ ။ ဂျူရီလူကြီးများ အခန်းတွင် ခုံတန်း နှစ်တန်း ရှိပြီး တစ်တန်းလျှင် ကုလားထိုင် ရှစ်လုံးစီ ချထားသည်။ ။

တကယ်တော့ ဒီတရားရုံးခန်းက ဘာမှ မထူးခြားတဲ့ သာမန် ရုံးခန်းကလေးပါပဲ။ ရိုးလည်း ရိုးတယ်၊ ရိုးရုံတင်မကဘူး အကြည့်ရတောင် ဆိုးနေပါသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီရုံးဟာ လွတ်လပ်ခွင့်ရဲ့ ဘူမိနက်သန်ပါပဲ။

ဂျင်နီဖာက ကိုယ့်အတွေးနှင့် ကိုယ် သုံးသပ်နေမိသည်။ ။

သည် တရားရုံးခန်းနှင့် အလားတူ တရားရုံးခန်းတွေ အားလုံးသည် လူတွေ၏ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ရိုင်းစိုင်း ကွာခြားချက်ကို ဖော်ပြနေကြသည်။ ။ ဂျင်နီဖာက သည် လို တရားရုံးခန်းမျိုး မရှိသော နိုင်ငံတွေ အကြောင်း

ကို စဉ်းစားကြည့်သည်။ ။ ယင်းနိုင်ငံများ တွင် လုပ်သားပြည်သူတွေကို ညကြီးသန်းခေါင် အိပ်ရာထဲမှ လာဆွဲသွားတတ်ကြသည်။ ။ ဘာရယ်လို့ မသိသော အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဘယ်သူ ဘယ်ဝါမှန်း မသိသော ရန် သူတွေက ညဉ့်ဆဲ နှိပ်စက်ကြသည်။ ။ သတ်ဖြတ်ကြသည်။ ။ စာရင်းချ ရေတွက်ကြည့်လျှင် ဆုံးနိုင်စရာပင် မရှိ။

အမေရိကန် တရားရုံးတွေမှာ တရားစီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာကိုသာ နုတ်ပယ်လိုက်မယ် ဆိုလျှင် ပြည်သူတွေရဲ့ ဂျူရီ လူကြီးများ နှင့် အမှု စစ် ဆေးခွင့်ကိုသာ ရုပ်သိမ်းလိုက်မယ် ဆိုလျှင် အမေရိကန် နိုင်ငံဟာ လွတ် လပ်ခွင့် ရှိတဲ့ နိုင်ငံ အဖြစ်မှာ ရှိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး ဟူ၍ ဂျင်နီဖာက တွေးမိသည်။ ။

ယခုအခါ သူမသည် တရား စီရင်ရေး ယန္တရားကြီး၏ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခု ဖြစ်နေပြီ။ သူမသည် တရားရုံး ခန်းမထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း ရပ်ရင်း သူမကိုယ် သူမ ဂုဏ်ယူနေမိသည်။ ။ တရားစီရင်ရေး စနစ်ကြီး ဂုဏ်တက်အောင် ငါ တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားမယ်။ ဒီစနစ်ကြီး တည်တံ့ ခိုင်မြဲအောင်လည်း အစွမ်းကုန် ဆောင်ရွက်မယ် ဟူ၍ သူမကိုယ်သူမ အားပေးမိသည်။ ။

သူမသည် အချိန် အတော်ကြာ ရပ်ကာ စဉ်းစားနေပြီးတော့မှ ရုံးခန်း ထဲမှ ထွက်ရန် ပြန်လှည့်လာခဲ့သည်။ ။

အခန်းဝနား ရောက်တော့ ဆူဆူညံညံ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် အ သံဗလံများ ကြားလိုက်ရသည်။ ။ အရေးပေါ် အချက်ပေး ခေါင်းလောင်းထိုးသံတွေ ဆက်တိုက် ပေါ်ထွက်လာသည်။ ။ စကြီလမ်း တစ်လျှောက် ပြေးလွှားသံများ ကြားရသည်။ ။ တရားရုံး အဆောက်အအုံ ရှေ့သို့ လက်နက်ကိုင် ရဲသားများ ပြေးထွက်သွားသည် ကို မြင်ရသည်။ ။

ဧကန္တတော့ မိုက်ကယ် မိုရတီ ထွက်ပြေးသွားပြီးနှင့် တူတယ်။ သူက အစောင့်တွေ ကြားက တစ်နည်းနည်းနှင့် လွတ်ထွက်သွားပုံ ရတယ်ဟု ဂျင်နီဖာက ရုတ်ခြည်း တွေးလိုက်မိသည်။ ။

သူမသည် စကြိုလမ်းဘက်သို့ သုတ်သီးသုတ်ပျာ ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။ ။ မြင်ရသော မြင်ကွင်းမှာ ရှုပ်ယှက်ခတ်လျက် ရှိသည်။ ။ လူတွေက သွေးရူးသွေးတန်း လျှောက်ပြေးနေကြသည်။ ။ ခေါင်းလောင်းသံနှင့် လူသံတွေ ရောထွေး ဆူညံနေသည်။ ။ ရဲသားတွေက တံခါးပေါက်များ တွင် အသင့် အနေအထားဖြင့် ရပ်စောင့်နေကြသည်။ ။ သတင်းစာတိုက်သို့ တယ်လီဖုန်းဖြင့် သတင်း ပို့နေကြသော သတင်းထောက်များက တယ်လီဖုန်းကို ကမန်းကတန်း ပြန်ချပြီး စကြိုဘက်သို့ ပြေးထွက်လာကြသည်။ ။ စကြိုလမ်း ခပ်လှမ်းလှမ်း တစ်နေရာတွင် ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး ဒီဆီးလဗားသည် ရဲသားများအား အော်ဟစ် အမိန့်ပေးနေသည်။ ။ သူ့မျက်နှာက သွေးမရှိသလို ဖြူဖပ်ဖြူရော်နှင့်။ ။

ဘုရားရေ၊ သူ့ နှလုံးသွေး ရပ်သွားတော့မှာ လားဟု ဂျင်နီဖာက ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ တွေးလိုက်မိသည်။ ။

သူမသည် ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသော လူအုပ်ထဲ တိုးဝင်ပြီး အစိုးရ ရှေ့နေကြီး အနီးသို့ ကပ်သွားသည်။ ။ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ သူမ အနေဖြင့် တစ်ခုခုများ အကူအညီ ပေးနိုင်မည်လား ဟူသော သဘောပင် ဖြစ်သည်။ ။

သူ့အနီး သူမ ရောက်သွားတော့ စတီလာကို စောင့်နေသော ရဲသား တစ်ယောက်က သူမကို ရုတ်တရက် မြင်သွားပြီး လက်ညှိုး ထိုးပြလိုက်သည်။ ။

နောက် ငါးစက္ကန့် အတွင်းတွင် အလုပ်သင် ရှေ့နေမကလေး ဂျင်နီ

ဟ ပါကာအား ရဲသားတွေက လက်ထိတ်ခတ်ပြီး ဖမ်းဆီးလိုက်ကြတော့ သည် ။

တရားသူကြီး လောရင့် ဝေါဒ်မန်း၏ ရုံးခန်းထဲတွင် လူလေးယောက် ရောက်ရှိနေကြသည် ။ တရားသူကြီး ဝေါဒ်မန်း၊ ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေ ကြီး ရောဘတ် ဒီဆီးလဗား၊ တရားခံ အကျိုးဆောင် ရှေ့နေ သောမတ် ကော်လဖက်နှင့် ဂျင်နီဗာ ပါကာ။

‘မင်းအနေနှင့် တရားခွင်မှာ တစ်စုံတစ်ရာ ထွက်ဆိုချက် မလုပ်ခင် ရှေ့နေ ငှားချင်ရင် ငှားနိုင်တယ်’

တရားသူကြီးက ဂျင်နီဗာအား ပြောသည် ။

‘ပြီးတော့ မင်းအနေနှင့် ဘာမှ မပြောချင်ရင် လုံးဝ နှုတ်ပိတ် နေနိုင် ခွင့်လည်း ရှိတယ်၊ အကယ်၍ ’

‘ကျွန်မ ရှေ့နေ မလိုပါဘူး တရားသူကြီးမင်း၊ အဖြစ်မှန်ကို ကျွန်မကို ယ် ကျွန်မပဲ လျှောက်လဲပါ့မယ်’

အစိုးရ ရှေ့နေကြီးက ဂျင်နီဗာနှင့် ကပ်လျက် ထိုင်နေသည် ။ သူ့ နား ထင်တွင် သွေးကြောများ အထင်းသား ပေါ်နေသည် ကို ဂျင်နီဗာ မြင်ရ သည် ။ သူက မေးသည် ။

‘စတီလာကို စာအိတ် ပေးပေးအောင် မင်းကို ဘယ်သူက ပိုက်ဆံ ပေးသလဲ’

‘ကျွန်မကို ပိုက်ဆံ ပေးတယ် ဟုတ်လား၊ ကျွန်မကို ဘယ်သူမှ ဘာပိုက်ဆံမှ မပေးပါဘူး’

ဂျင်နီဖာမှာ ဒေါသစိတ်ကြောင့် အသံ တုန်နေသည်။ ။ ဒီဆီးလဗားက တရားသူကြီး စားပွဲပေါ်မှ အလားတူ မနီလာ စာအိတ်ညှိကြီး တစ်အိတ်ကို ကောက်ယူလိုက်သည်။ ။

‘မင်းကို ဘယ်သူမှ ပိုက်ဆံ မပေးဘူး ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် မင်းက ငါ့သက်သေဆီ လျှောက်သွားပြီး ဒီစာအိတ် ပေးလိုက်တာပေါ့ ဟုတ်စ’

သူက စာအိတ်ကို လှုပ်ခါလိုက်ရာ စားပွဲပေါ်သို့ အဝါရောင် ကနေရီ ငှက်သေကောင်ကလေး တစ်ကောင် ကျလာသည်။ ။ ငှက်ကလေးမှာ လည်ပင်းကျိုးပြီး သေနေသည်။ ။ ဂျင်နီဖာက ငှက်သေကောင်ကို အလန့်တကြား ကြည့်လိုက်သည်။ ။

‘ကျွန်မ .. ကျွန်မကို ရှေ့နေကြီးရဲ့ အမှုထမ်း တစ်ယောက်က ဒီစာအိတ် လာပေးပါတယ်’

‘ကျုပ် အမှုထမ်းက ဘယ်အမှုထမ်းလဲ’

‘အဲဒါတော့ ကျွန်မ .. ကျွန်မ မသိဘူး’

‘ဒါပေမဲ့ ကျုပ် အမှုထမ်း တစ်ယောက် ဆိုတာတော့ မင်းက သိသားပဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ သူက ရှေ့နေကြီးကို စကား ပြောနေတာ ကျွန်မ မြင်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ ကျွန်မဆီ လျှောက် လာပြီး စာအိတ်ကို ပေးပါတယ်၊ ဒီစာအိတ်ကို မစ္စတာ စတီလာ အတွက် ရှေ့နေကြီးက ပေးခိုင်းတယ်လို့ သူက ပြောပါတယ်၊ သူက ကျွန်မ နာမည်ကိုတောင် သိနေပါတယ်’

‘ကျုပ်တော့ ဒီစကား လုံးဝ မယုံဘူး၊ ဒါနှင့် ဒီလို လုပ်ပေးတဲ့ အတွက်

မင်းကို သူတို့ က ပိုက်ဆံ ဘယ်လောက် ပေးလို့ တုန်း’

‘ဘုရားရေ၊ အဲဒါမှ ဒုက္ခပါပဲ’ ဂျင်နီဖာက ရုတ်တရက်ကြီး အံ့အားကြီး သင့်သွားမိသည်။ ။

‘ဘယ်လောက် ရသလဲ ပြောစမ်းပါဦး’ အစိုးရ ရှေ့နေကြီးက စိတ်ဆိုးသံဖြင့် ထပ်မေးလိုက်သည်။ ။ ဂျင်နီဖာက ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။ ။

‘ရှေ့နေကြီး ကျွန်မကို စွပ်စွဲနေတာလား’

‘စွပ်စွဲနေတာ ဟုတ်လား’ သူက လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်လိုက်ပြီးနောက် ‘ဒီမှာ သူငယ်မ၊ မင်းကို ငါ ဘာမှ အရေးမယူရသေးပါဘူး၊ မင်း သိထားဖို့ က မင်း ထောင်က ထွက်တဲ့ အချိန်မှာ အဘွားအိုကြီး ဖြစ်နေလို့ အဲဒီ ပိုက်ဆံကို မသုံးလိုက်ရဘဲ ဖြစ်နေလိမ့်မယ် သိရဲ့လား’

ဂျင်နီဖာက ရှေ့နေကြီးအား စူးစူးဝါးဝါး စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

‘ကျွန်မ ဘာပိုက်ဆံမှ မရပါဘူး’

ဤတွင် တစ်ချိန်လုံး ကုလားထိုင်တွင် နောက်မှီကာ ငြိမ်ချက်သား ကောင်းစွာဖြင့် ထိုင်နားထောင်နေသော တရားခံ အကျိုးဆောင် သောမတ် ကော်လဖက်က ဝင်ပြောလိုက်သည်။ ။

‘ကျွန်တော် တစ်ခု ပြောခွင့်ပြုပါ တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား၊ အခုလို အချေအတင် ပြောနေကြတာ ဘာမှ အကျိုး မရှိဘူးလို့ ကျွန်တော် ယူဆပါတယ်’

‘ကျုပ် သဘော တူပါတယ်’ ဟု တရားသူကြီးက ထောက်ခံသည်။ ။ သူက ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီးဘက်သို့ လှည့်ပြီး ‘ဒီတော့ ဘော်ဘီက ဘ

ယ်လို စိတ်ကူးရသလဲ၊ စတီလာက ပြန်လှန် မေးခွန်း အမေးခံဖို့ ဆန္ဒ ရှိ သေးသလား’

‘ပြန်လှန် မေးခွန်း မေးဖို့ ကိစ္စလား၊ ဒီလူက ဘာမှ အနှစ်မရှိတဲ့ အခွံ သက်သက်ပဲ၊ သူက ကြောက်နေပြီ၊ သူ ရင်မဆိုင်ရဲတော့ဘူး’

သောမတ် ကော်လဖက်က ‘တရားလိုရဲ့ အဓိက သက်သေကို ပြန်လှန်မေးခွန်း မေးလို့ မရရင် ဒီအမှုကို မှားယွင်း စွဲဆို ရုံးတင်မှုအဖြစ် ကျွန်တော်က ပြန်လည် လျှောက်လဲ ရပါလိမ့်မယ် တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား’

သည် စကား အဓိပ္ပာယ်ကို အခန်းထဲတွင် ထိုင်နေသော လူတိုင်း နား လည်သည် ။ မိုက်ကယ် မိုရက်တီသည် လုံးဝ အပြစ် မရှိသော လူတစ် ယောက် အနေဖြင့် တရားရုံးထဲမှ ထွက်သွားနိုင်ပြီ ဟူသော သဘောပင် ဖြစ်သည် ။

‘ခင်ဗျား သက်သေကို တရားခံက အသရေဖျက်မှုနှင့် တရား ပြန်စွဲ နိုင်တယ် ဆိုတာ ပြောပြပြီးပြီလား’

တရားသူကြီးက အစိုးရ ရှေ့နေကို မေးလိုက်သည် ။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ စတီလာက ကျွန်တော်တို့ ထက် သူတို့ ကို ပိုကြောက်နေ ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ က သူ့ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံမှုအတွက် တာဝန် မယူနိုင်ဘူးလို့ သူက ထင်နေတယ်’

‘ဒါဖြင့် ရုံးတော် အနေနှင့် တခြား ရွေးစရာလမ်း မရှိတော့ဘူး၊ တ ရားခံ အကျိုးဆောင် တင်ပြချက်ကို လက်ခံပြီး ဒီအမှုကို မှားယွင်း တ ရား စွဲဆိုမှုအဖြစ် ကြေညာရုံပဲ ရှိတော့တာပေါ့’

ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေက ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည် ။ သူ့အမှုမှာ မ

စစ်ခင်ကပင် ရှုံးနိမ့်သွားရပြီ။ စတီလာ မပါလျှင် မိုက်ကယ် မိုရက်တီကို ဘယ်နည်းနှင့်မျှ စွဲချက်တင်လို့ မဖြစ်နိုင်။ သို့သော် ဂျင်နီဖာကိုတော့ သင်ခန်းစာ ပေးရဦးမည်။ သူ့ကို စော်ကားသော ဒီသူငယ်မကလေးအား မှတ်လောက် သားလောက်အောင် ပညာပေးရဦးမည်ဟု ငြိုးထားလိုက် သည် ။

တရားသူကြီးက ပြောသည် ။

‘ဒီတော့ တရားခံကို ပြန်လွှတ်ပြီး ဂျူရီ အဖွဲ့ကိုလည်း ဖျက်သိမ်းဖို့ ကျုပ်အမိန့် ထုတ်လိုက်ပါမယ်’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် တရားသူကြီးမင်း’ သောမတ် ကော်လဖက်က ပြောလိုက်သည် ။

သူ့မျက်နှာတွင် အောင်ပွဲခံရသည့် လက္ခဏာမျိုးတော့ လုံးဝ မမြင်ရ။

‘တခြား ဘာမှ လုပ်စရာ မရှိတော့ဘူးဆိုရင်’ တရားသူကြီးက စကား ကို စလိုက်သည် ။

ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေက ဖြတ်ပြီး ‘တစ်ခု ကျန်ပါသေးတယ်’ သူက ဂျင်နီဖာဘက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်ရင်း ‘တရား စီရင်ရေးကို အနှောင့်အ ယှက်ပြုမှု၊ ကြီးလေးတဲ့ ပြစ်မှုကြီး တစ်ခုမှာ အမှန်အတိုင်း မထွက်ဆိုနိုင် အောင် သက်သေကို ခြိမ်းခြောက်မှုနှင့် သူ့ကို ကျွန်တော် ဖမ်းချင်တယ်၊ ပြီးတော့ ကြံရာပါ အဖြစ်’

သူက ဒေါသကြောင့် စကားပင် ဆုံးအောင် မပြောနိုင်အောင် ဖြစ်နေ သည် ။ ဂျင်နီဖာလည်း ဒေါသစိတ်ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး ဆတ်ဆတ် တု န်နေသည် ။

‘ရှေ့နေကြီး ပြောတာတွေ တစ်ခုမှ မဟုတ်ဘူး ၊ ကျွန်မကို ဘာအမှု

နှင့်မှ ဖမ်းလို့ မရဘူး၊ ဖမ်းချင်း ဖမ်းရင် အရိပ် သုံးပါး နားမလည်ဘဲ ရိုး
အမှုနှင့်ပဲ ဖမ်းလို့ ရမယ်၊ ကျွန်မ ကျူးလွန်မိတဲ့ ပြစ်မှု ဆိုလို့ အဲဒါပဲ ရှိပါ
တယ်၊ ကျွန်မကို ဘာအတွက်မှ ဘယ်သူကမှ ဘာပိုက်ဆံမှ လာဘ်မထိုး
ပါဘူး၊ ကျွန်မက ရှေ့နေကြီး ပေးခိုင်းတဲ့ စာအိတ်လို့ ပဲ ရိုးရိုးသားသား
တွေးမိပြီး သွားပေးလိုက်တာပါ’

တရားသူကြီးက ဂျင်နီဖာကို ကြည့်လိုက်သည်။ ။

‘ရည်ရွယ်ချက်က ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေ
ကတော့ တော်တော် ဆိုးရွားတာပဲ၊ ဒီကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး စုံစမ်း စစ်
ဆေးရေးလုပ်ဖို့ အယူခံ ဌာနကို ကျုပ် မေတ္တာ ရပ်ခံလိုက်မယ်၊ အမှန်တ
ကယ် အပြစ် ထင်ရှားရင်တော့ မင်းရဲ့ ရှေ့နေ လုပ်ကိုင်ခွင့် မှတ်ပုံတင်
ကို ပြန်သိမ်းရမှာ ပဲ’

ဂျင်နီဖာမှာ ရုတ်တရက် မိုက်ခနဲ ဖြစ်သွားသလို ခံစားလိုက်ရပြီး

‘တရားသူကြီးမင်းရှင့်၊ ကျွန်မ .. ကျွန်မ’

‘ဘာမှ ပြောစရာ မလိုတော့ဘူး၊ ဒါပါပဲ မစ္စ ပါကာ’

သူမသည် စူးစူးဝါးဝါး စိုက်ကြည့်နေကြသော မျက်နှာတွေကို မတ်
တတ်ကြီး ရပ်ရင်းမှ ကြောင်ကြောင်ကြီး ကြည့်နေမိသည်။ ။

သူမ အနေဖြင့် ဘာမှ ပြောခွင့် မရှိတော့။ စားပွဲပေါ်မှ အဝါရောင်
ငှက်သေကောင် ကလေးက သူမအတွက် အားလုံးကို ပြောပြလိုက်ပြီ မ
ဟုတ်ပါလား။

ဂျင်နီဗာ ပါကာသည် ညနေပိုင်း တယ်လီဗီးရှင်း သတင်းများကို နားထောင်နေသည် ။ သူမ ကိုယ်တိုင်က ယနေ့ ညနေပိုင်းတွင် သတင်းထူးကြီး တစ်ပုဒ် ဖြစ်နေသည် ။ သူမက ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး၏ အဓိက သက်သေအား ကနေရီ ငှက်သေကောင်ကို စာအိတ်နှင့် ထည့်၍ ပေးခဲ့ကြောင်း သတင်းမှာ လူတိုင်း စိတ်ဝင်စားသော သတင်းကြီး တစ်ပုဒ် ဖြစ်နေသည် ။

တယ်လီဗီးရှင်း ရုပ်သံလွှင့် ဌာနတိုင်းကပင် သူမ တရားသူကြီး ရုံးခန်းမှ ပြန်ထွက်လာပုံ၊ သတင်းစာဆရာတွေနှင့် လူထု ပရိသတ်တွေ ပိုင်းအုံလာသည့်ကြားမှ တရားရုံး အပြင်ဘက်သို့ တိုးထွက်လာပုံများကို ဝေဝေဆာဆာ လွှင့်ထုတ်ကြသည် ။

ယခုလို ကြောက်ခမန်းလိလိ နာရီပိုင်းအတွင်း တိုင်းသိပြည်သိ မကောင်းသတင်း ကျော်ကြားလာအောင် ဖန်တီးလိုက်သည့် သူမ၏ ကြမ္မာဆိုးကို မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်ပင် ဖြစ်မိသည် ။ ယခုအချိန်တွင် သူမအား ရုပ်မြင်သံကြား ဌာနများ ၊ အသံလွှင့် ကုမ္ပဏီများ နှင့် သတင်းစာ ဆရာများက သားကောင်ကို အမဲလိုက်သလို လေးဖက်လေးတန် ညှပ်ပြီး လိုက်နေကြပြီ။ ဖြစ်နိုင်လျှင် သည် လူတွေနှင့် ဝေးရာသို့သာ ထွက်ပြေးသွားလိုက် ချင်သည် ။ သို့သော် သူမ၏ မာနက ထွက်ပြေးခွင့် မပြု။

‘မစ္စ ပါကာ၊ ကနေရီ ငှက်သေကောင်ကို ခင်ဗျားကို ဘယ်သူ လာပေး တာလဲ’

‘ခင်ဗျား မိုက်ကယ် မိုရက်တီနှင့် တွေ့ဖူးသလား’

‘ဒီဆီးလဗားက ဒီအမှုကို ခုတုံး လုပ်ပြီး ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ရာထူး မှန်းနေတယ် ဆိုတာ သိပါသလား’

‘ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီးက ခင်ဗျားကို ရှေ့နေ မှတ်ပုံတင် ရုပ်သိမ်း ဖို့ ကြိုးစားနေပါတယ်၊ အဲဒီ အတွက် ခင်ဗျားက ဘယ်လို ကာကွယ်မှာ လဲ’

ယင်းမေးခွန်းတွေ အားလုံးအတွက် ဂျင်နီဖာက ‘ကျွန်မ ဘာမှ မ ပြောလိုပါဘူး’ ဟူသော အဖြေ တစ်ခုတည်းကိုသာ ပေးသည်။ ။

ဗဟို အသံလွှင့် ဌာနမှ သူမအား ‘လမ်းလွဲသွားသော ပါကာ’ ဟူ၍ နာ မည်ပေးသည်။ ။ အမေရိကန် အသံလွှင့် ဌာနက ‘အဝါရောင် ငှက်မက လေး’ ဟူ၍ ကင်ပွန်း တပ်လိုက်သည်။ ။ အမျိုးသား အသံလွှင့် ဌာနက တော့ သူမအား ကိုယ့်ဘက် ကိုယ် ဂိုးပြန်သွင်းသော ဘောလုံးသမားနှင့် တင်စားလိုက်သည်။ ။

ထိုအချိန်တွင် မိုက်ကယ် မိုရက်တီ ပိုင်သော တိုနီ ရိပ်သာ ပျော်ပွဲစား ရုံတွင် တော့ အောင်ပွဲခံနေကြသည်။ ။ အခန်းထဲတွင် လူပေါင်း တစ် ဒါဇင်လောက်က အရက် သောက်ရင်း ဆူညံ မြူးထူးနေကြသည်။ ။ မိုက် ကယ် မိုရက်တီသည် အရက်ခန်းထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း ထိုင်ရင်း ဂျင်နီဖာ၏ တယ်လီဗီးရှင်း သတင်းကားကို ကြည့်လျက် ရှိသည်။ ။ သူက သူမကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ဖန်ခွက်ကို မြှောက်လိုက်ပြီးနောက် အရက်ကို မော့သောက်လိုက်သည်။ ။

တစ်နိုင်ငံလုံးမှ ရှေ့နေများ နှင့် ဥပဒေ ပညာရှင်များက ဂျင်နီဖာ ဇာတ်လမ်းကိုသာ စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် တပြောတည်း ပြောနေကြသည်။ ။ ဂျင်နီဖာအား မာဖီးယား ဂိုဏ်းက လာဘ်ထိုးတာ ဖြစ်ရမည်ဟု သူတို့ အနက် တစ်ဝက်လောက်က ကောက်ချက်ချကြသည်။ ။ ကျန်တစ်ဝက်က တော့ သူမအား အလိမ်ခံလိုက်ရသော အပြစ်မဲ့ သနားစရာ သားကောင် အဖြစ် ယူဆကြသည်။ ။

သို့သော် သူတို့ က ဘာတွေပဲ ပြောပြော ဘယ်သူမှ မငြင်းနိုင်သော အချက်ကတော့ သူမ၏ တိုတောင်းလှသော ရှေ့နေ သက်တမ်းသည် သည် တွင် ပဲ နိဂုံးကမ္မတ် အဆုံးသတ်သွားပြီ ဟူသော အချက်ပင် ဖြစ်သည်။ ။

တကယ်တော့ သူမ၏ ရှေ့နေ သက်တမ်းသည် လေးနာရီမျှသာ အသက်ရှည်ခဲ့ပါသည်။ ။

သူမကို ဝါရှင်တန် ပြည်နယ်၊ ကယ်ဆို မြို့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ။ ကယ်ဆိုမြို့မှာ သစ်လုပ်ငန်း မြို့ကလေး ဖြစ်ပြီး အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ စကော့တလန် နယ်မှ ပြောင်းရွှေ့ ရောက်ရှိလာသော မြေတိုင်း ပညာရှင် တစ်ယောက်က သူ့ဇာတိမြို့ကို အလွမ်းပြေ ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် သူ့ဇာတိမြို့ နာမည်ဖြင့် ၁၈၄၇ ခုနှစ်တွင် တည်ထောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ဂျင်နီဖာ၏ ဖခင်မှာ လည်း ရှေ့နေ တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။ ။ အစတွင် တစ်မြို့လုံးကို ချုပ်ကိုင်ထားသော သစ်လုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီများ အတွက် အ

မှုလိုက်သည် ။ နောက်တော့ သစ်စက် လုပ်သားတွေဘက်မှ အကျိုး
ဆောင် လိုက်ပေးခဲ့သည် ။

ထိုမြို့ကလေးတွင် မွေးဖွား ကြီးပြင်းခဲ့ရသည့် အတိတ်ကာလကို ပြန်
တွေးကြည့်လိုက်တိုင်း ဂျင်နီဗာမှာ ဝမ်းသာ ကြည်နူးမဆုံး ဖြစ်ရသည် ။
ဝါရှင်တန် ပြည်နယ်ကား ကလေးတစ်ယောက်အဖို့ ပုံပြင် စာအုပ်ကြီး
တစ်အုပ်ဟု ဆိုနိုင်သည် ။ ရှုမဝနိုင်သော စိမ်းစိမ်းစိုစို တောင်တန်းကြီး
များ ၊ ရေခဲမျောတုံးကြီးများ နှင့် အမျိုးသား ပန်းခြံများ ဖြင့် ပြည့်နှက်နေ
သည် ။ ရေခဲပြင်ပေါ်တွင် စက်တံ စီးရတာလည်း ပျော်စရာ ကောင်းလှ
သည် ။ ကနီး လှေကလေးများ နှင့် မြစ်ထဲ ချောင်းထဲ လှော်ခတ်သွားရ
တာလည်း ကြည်နူးစရာ ကောင်းလှသည် ။ ဂျင်နီဗာ အတော်ကလေး
ကြီးလာတော့ ရေခဲမျောတုံးကြီးတွေပေါ်သို့ တောင်တက်သလို အပျော်
တက်ကြသည် ။ သဘာဝ အလှတွေဖြင့် သာယာအေးချမ်းလှသော
စိမ့်စမ်း ရေတံခွန်တွေ၊ တောင်ကျချောင်းတွေ၊ ရေအိုင်ကြီးတွေ၊
လျှိုမြောင် တောင်ကြားတွေဆီသို့ ပျော်ပွဲစား ထွက်ကြသည် ။ သူမ၏ ဖ
ခင်နှင့်အတူ ရိန်းနီးယား တောင်ကို တက်သည် ။ တင်းဘားလိုင်းမှာ စ
က်တံစီးသည် ။

ဖခင်ကြီးသည် သူမကို အထူး ဂရုစိုက်သည် ။ သမီးငယ်အတွက် ဆို
လျှင် သူ့မှာ အချိန် အမြဲတမ်း ရှိနေသည် ။ သို့သော် မိခင် ဖြစ်သူကတော့
သည် လိုမဟုတ်။ မိခင်ကြီးက ရုပ်ချောပေမယ့် စိတ်က မငြိမ်။ သူ့ကြည့်
ရတာ အမြဲတမ်းအလုပ် ရှုပ်နေသလို ထင်ရသည် ။

ထို့ကြောင့်လည်း ဂျင်နီဗာက ဖခင်ကြီးကိုသာ ပိုချစ်သည် ။ အဘနာ
ပါကာသည် အင်္ဂလိပ် အိုင်းရစ်နှင့် စကော့သွေး စပ်သူ ဖြစ်သည် ။ အရပ်
က မတိုမရှည်၊ ဆံပင်က နက်နက်၊ မျက်လုံးက စိမ်းပြာရောင်။

သူသည် တရားမျှတမှုကို အလွန် မြတ်နိုးသည် ။ မေတ္တာတရား ကြီးမားသည် ။ သို့သော် ပိုက်ဆံကို လုံးဝ မခံမင်။ လူတွေကိုသာ ခံမင်သည် ။ သူသည် သမီးဖြစ်သူနှင့် နာရီပေါင်းများစွာ ထိုင်ပြီး သူ လိုက်ခဲ့သော အမှုများ အကြောင်း၊ သူတွေ့ခဲ့ရသော အမှုသည် တွေ အကြောင်းကို မမောတမ်း ပြောပြလေ့ ရှိသည် ။ သူက ယင်းသို့ သူမအား အရေးတယူ အချိန်ကုန်ခံပြီး ပြောပြခဲ့ခြင်းမှာ ထိုအချိန်က သူ၏ ခံစားချက်များကို မျှဝေ ခံစားမည့်သူ အခြား ဘယ်သူမှ မရှိသောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း ဂျင်နီဖာက နောက်တော့မှ သိခဲ့ရသည် ။

ကျောင်းအားချိန်များ တွင် ဂျင်နီဖာသည် သူမ၏ ဖခင်ကြီး လျှောက်လဲချက် တင်နေသော တရားရုံးသို့ ကမန်းကတန်း ပြေးသည် ။ အမှုစစ်ပွဲ မရှိလျှင်လည်း ဖခင်ကြီးနှင့် အမှုသည် များ တိုင်ပင် ဆွေးနွေးနေသည် ကို အနားမှ ထိုင်ပြီး နားထောင်သည် ။ အမှုသည် များက သူမကို သဘောကျပြီး ကြီးလာလျှင် ရှေ့နေမကြီး ဖြစ်မယ့် သမီးပဲဟု အမြဲတမ်း ပြောလေ့ ရှိကြသည် ။

တကယ်တော့ ထိုကတည်းက ဂျင်နီဖာ၏ အသွေးထဲ အသားထဲတွင် ရှေ့နေ ဗီဇ ကိန်းဝပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ။

ဂျင်နီဖာ ၁၅ နှစ် သမီး အရွယ်ရောက်တော့ နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်တွင် ဖခင်ကြီး နောက်က လိုက်ပြီး ခိုင်းသမျှ အလုပ် ကူလုပ်ပေးသည် ။ သူမ အသက်အရွယ် မိန်းကလေးတွေက ယောက်ျားကလေးတွေနှင့် တတွဲတွဲ လုပ်နေကြချိန်တွင် ဂျင်နီဖာကတော့ အမှုတွဲတွေ ကြားထဲ စိတ်ရာ ကိုယ်ပါ နစ်မြုပ်နေသည် ။

ယောက်ျားကလေးတွေက သူမကို စိတ်ဝင်စားကြသည် ။ သို့သော် သူမက ဆယ်ခါ တစ်ခါမှ သာ လိုက်တွဲသည် ။ သူမ၏ ဖခင်ကြီးက ‘သ

မီး တခြားမိန်းကလေးတွေလို ဘာလို့ အပြင် မထွက်တာလဲ’ ဟု မေးတော့ ‘သမီးက သူတို့ နှင့် မတွဲချင်ဘူး ဖေဖေ၊ သူတို့ က သူငယ်နှပ်စား ကလေးတွေပဲ ရှိသေးတယ်လို့ သမီးက ထင်တယ်’ ဟု ပြန်ပြောသည်။ သူမသည် အချိန်တန် အရွယ် ရောက်သောအခါ သူမ၏ ဖခင်ကြီးလို ရှေ့နေကိုပဲ လက်ထပ်မည်ဟု လည်း ဆုံးဖြတ်ချက် ချထားသည်။

ဂျင်နီဗာ ၁၆ နှစ်မြောက် မွေးနေ့တွင် သူမ၏ မိခင်ကြီးသည် ၁၈ နှစ်သား အိမ်နီးချင်း ကောင်လေး တစ်ယောက် နောက်သို့ ကောက်ကောက် ပါအောင် ဆင်းလိုက်သွားခဲ့သည်။

ထိုအချိန်မှ စ၍ ဖခင်ကြီးမှာ လုံးပါး ပါးခဲ့ရတော့သည်။ ထိုနေ့မှ စ၍ သုံးနှစ် အကြာတွင် ဖခင်ကြီးသည် နှလုံးသွေး ရပ်၍ ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။ တကယ်တော့ သူသည် သူ့ဇနီး လင်ငယ်နောက် လိုက်ပြေးသွားသော နေ့ကပင် ရှင်လျက်နှင့် သေနေသူ ဘဝသို့ ရောက်သွားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ သူ့အကြောင်း ကြားရတော့ တစ်မြို့လုံးက သူ့အပေါ် သနားမိကြသည်။ သည် လို လူတွေက သူ့ကို ဒုက္ခိတ တစ်ယောက်လို ဝိုင်းပြီး သနားကြသောကြောင့်ပင် သူ့အဖြစ်မှာ ပိုပြီး ဆိုးရွားခဲ့ရသည်။ လဲရာ ဖိထောင်း ခံရသလို ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အကြောင်းကတော့ အဘနာ ပါကာသည် သူများ သနားတာ မခံလိုသည့် မာန ရှိသော လူစားမျိုး ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

အဲဒီကတည်းက သူ အရက် သောက်လာသည်။ ဂျင်နီဗာက သူမ တတ်နိုင်သလောက် ဖခင်ကြီးကို အစွမ်းကုန် ပြုစု စောင့်ရှောက်သည်။ သို့သော်လည်း ဘာမျှ အရာမရောက်တော့။ ဖခင်ကြီးက မူလစိတ်၊ မူလကိုယ် အခြေအနေသို့ ပြန်ရောက်မလာတော့။

နောက်တစ်နှစ်ကျတော့ ဂျင်နီဗာ ၁၀ တန်း အောင်သည်။ သူမက

တက္ကသိုလ် ဆက်မတက်ဘဲ ဖခင်ကြီးနှင့်ပဲ အိမ်မှာ နေမည်ဟု ပြောသည် ။ ဖခင်ကြီးက လုံးဝ သဘောမတူ။ တက္ကသိုလ်ကို ဖြစ်တဲ့ နည်းနှင့် တက်ရမည်ဟု ဆိုသည် ။

‘ဖေဖေတို့ က ရှေ့နေ အငှား ဌာန တစ်ခု အစုစပ် ထောင်ဖို့ လုပ်နေ ကြတယ် သမီး၊ ဒါကြောင့် သမီး တက္ကသိုလ် မြန်မြန် တက်ပြီး ဥပဒေဘွဲ့ ယူရမယ်’

သို့နှင့် ဂျင်နီဖာသည် ဆိတယ်မြို့က ဝါရှင်တန် တက္ကသိုလ် တက်ပြီး ဥပဒေ ပညာကို သင်သည် ။ ပထမနှစ်တွင် ဂျင်နီဖာနှင့် အတန်းတူတွေ က ကန်ထရိုက် ဥပဒေတွေ၊ နစ်နာမှု ဥပဒေတွေ၊ ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှု ဥပဒေတွေ၊ တရားဥပဒေတွေနှင့် ရာဇဝတ် မှုခင်းဆိုင်ရာ ဥပဒေတွေ ကြား ထဲ ယက်ကန် ယက်ကန်ဖြင့် အလူးအလဲ ကုန်းရုန်း ကျက်မှတ်နေရ သည့် အချိန်တွင် ဂျင်နီဖာ အဖို့ တော့ ယင်းဥပဒေများမှာ မူလတန်းစာ လောက်သာ ဖြစ်နေသည် ။

သူမသည် တက္ကသိုလ်တွင် အဆောင်နေ ကျောင်းသူ အဖြစ် စာရင်း သွင်းလိုက်ပြီး တစ်ဖက်က တက္ကသိုလ် ဥပဒေ စာကြည့်တိုက်တွင် အချိန် ပိုင်း စာရေး ဝင်လုပ်သည် ။

ဂျင်နီဖာသည် ဆိတယ်မြို့ကို အလွန် ချစ်သည် ။ တနင်္ဂနွေနေ့များ တွင် အတန်းတူ သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြသော အိန္ဒိယသူ အမိနီ ဝီလျံနှင့် အိုင်ယာလန်သူ ဂျိုးဇက်ဖိန်း ကော်လင်းတို့ နှင့်အတူ မြို့လယ်မှ မြကန်

သာတွင် လှေလှော်ကြသည် ။ ဝါရှင်တန် ရေအိုင်တွင် ရွှေတံဆိပ်ဆု
လှေပြိုင်ပွဲသို့ တက်ရောက်ပြီး နေရောင်တွင် တလက်လက် တောက်နေ
သော ရောင်မျိုးစုံ ရေယာဉ်ပျံများ ရေလွှာပေါ်တွင် ရုပ်တိုက်၍ ခုတ်
မောင်း ပျံသန်းနေသည် ကို တပျော်တပါး ကြည့်ရှုကြသည် ။

ပြီးတော့ ဂီတ ပဒေသာ ပွဲများ သို့ သွားကြသည် ။

ညနေပိုင်းကျတော့ သူငယ်ချင်းမ သုံးယောက်သား ရသာ
စားသောက်ဆိုင်သို့ သွားပြီး ညစာ စားကြသည် ။ သည် ဆိုင်မှ အာလူး
ကြော်သည် ကမ္ဘာတွင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည် ။

ဂျင်နီဖာအား သဲသဲမဲမဲ လိုက်နေသော ကျောင်းသား မိတ်ဆွေ နှစ်
ယောက် ရှိသည် ။ တစ်ယောက်က ဆေးကျောင်းသား နီအာ လာကင်။
သူက ရုပ်ချောသည် ။ နောက်တစ်ယောက်က ဥပဒေ ကျောင်းသား ဘင်
မွန်ရိုး။

ဂျင်နီဖာသည် သူတို့ နှင့် ရံဖန်ရံခါ ချိန်းပြီး လျှောက်လည်သည် ။ သို့
သော် ပူးပူးကပ်ကပ် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံဖို့ တော့ သူမက လုံးဝ မစဉ်း
စား။

ဂျင်နီဖာသည် နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်တိုင်း အိမ်သို့ ပြန်သည် ။
ဖခင်ကြီးအား လိုလေသေး မရှိ ပြုစုသည် ။

ဖခင်ကြီးက ယခင်နှင့် မတူတော့၊ အများကြီး ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီ။
အရက်လည်း အရင်ကလို အလွန်အကျွံ မသောက်တော့။ စိတ်ဓာတ်

လည်း မာလာခဲ့ပြီ။ သူသည် လောကဓံကို ကျင့်သား ရသွားပြီ။ ဘယ်အရာကမျှ သူ့ကို မတုန်လှုပ်စေနိုင်တော့။ သို့ပေမဲ့ ဂျင်နီဗာ နောက်ဆုံးနှစ်ရောက်တော့ ဖခင်ကြီးက ကောက်ခါငင်ခါ ဆုံးသွားရှာသည် ။ အသုဘအခမ်းအနားသို့ သူ၏ အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေတွေ တစ်ရာကျော်လောက် လာရောက်ကြသည် ။

ဂျင်နီဗာမှာ ဖခင်ကြီးအတွက် ကျိတ်ပြီး ပူဆွေးခဲ့ရသည် ။ တကယ်တော့ သူမအဖို့ ကျေးဇူးရှင် ဖခင်တစ်ယောက်သာ ဆုံးရှုံးရသည် မဟုတ် ၊ ဆရာကောင်း တစ်ယောက်ပါ ဆုံးရှုံးခဲ့ရပါသည် ။

အသုဘ ကိစ္စ ပြီးတော့ ဆိတ်ငြိမ်သို့ ပြန်၍ ကျောင်းဆက်တက်သည် ။ သူ့ဖခင်ကြီးက သူမအတွက် ထားခဲ့သော ပိုက်ဆံမှာ တစ်ထောင်ပင် မပြည့်။ သူမသည် အနာဂတ် ဘဝခရီးအတွက် ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုခု ချရတော့မည်။ သူမ၏ ဇာတိ ဖြစ်သော ကယ်ဆို မြို့သို့တော့ ပြန်၍ မဖြစ်တော့။ သည် မြို့တွင် သူမအား ၁၈ နှစ်သား လင်ငယ်နောက်လိုက်ပြေးသွားတဲ့ မိန်းမရဲ့ သမီး ဆိုတာကို လူတိုင်းက သိနေကြပြီ မဟုတ်ပါလား။

သူမသည် ကျောင်းစာတွင် ထူးချွန်သောကြောင့် ထင်ရှားသော ရှေ့နေအငှား ဌာန တစ်ဒါဇင်လောက်သို့ သွားပြီး အစမ်း သဘောဖြင့် အလုပ် ရှာကြည့်သည် ။ အားလုံးလိုလိုပင် အလုပ် ပေးလိုကြသည် ။

သူမ၏ ရာဇဝတ် မှုခင်း ဥပဒေ ပါမောက္ခ ဝါရင် အုတ်က ပြောသည်

‘ဒါဟာ အလွန် ဂုဏ်ယူစရာ ကောင်းတဲ့ အချက်ပဲ ဂျင်နီဖာ၊ ကျော်ကြားတဲ့ ရှေ့နေ အငှား ဌာန တစ်ခုမှာ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်အနေနှင့် အလုပ်ရဖို့ ဆိုတာ မလွယ်ပါဘူး’

ခက်တာက ဂျင်နီဖာမှာ သူ့စိတ်ကို သူ မဆုံးဖြတ်နိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။ ။ လက်ရှိ အခြေအနေ အရ သူ့မှာ အိမ်လည်း မရှိ၊ ဘာ အခြေအမြစ်မှ လည်း မရှိတော့။ ထို့ကြောင့် ဘယ်နေရာမှာ နေပြီး ဘယ်လို အခြေချရမလဲ ဆိုတာကို မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်နေသည်။ ။

ကံကောင်းချင်တော့ ဘွဲ့ မယူခင်ကလေးတွင် ပင် သူမ၏ ပြဿနာမှာ ပြေလည်သွားခဲ့သည်။ ။ တစ်နေ့တွင် စာသင်ပြီးတော့ ပါမောက္ခအုတ်က သူမအား သူ့အခန်းထဲသို့ ခေါ်သည်။ ။

‘မင်ဟတ်တန် နယ်မြေ ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး ရုံးက ငါ့ဆီ စာတစ်စောင် ရောက်နေတယ်၊ ငါ့အတန်းထဲက အတော်ဆုံး ဘွဲ့ရတစ်ယောက်ကို သူ့ရုံးအတွက် လိုချင်တယ်တဲ့၊ အဲဒါ စိတ်ဝင်စားသလား’

ဒါဆိုလျှင် နယူးယောက် မြို့မှာ သွားနေရမည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး၊ ကျွန်မ စိတ်ဝင်စားပါတယ်’

ဂျင်နီဖာက ဝမ်းသာလွန်း၍ ဘာဆက်ပြောရမှန်းပင် မသိအောင် ဖြစ်သွားသည်။ ။

ထို့နောက်တော့ သူမသည် နယူးယောက် မြို့သို့ သွားရောက်ပြီး ရှေ့နေဖြစ် စာမေးပွဲ ဖြေသည်။ ။ ပြီးတော့ ကယ်ဆို မြို့သို့ ပြန်ပြီး ဖခင်ကြီး၏ အလုပ်ခန်းကို ပိတ်လိုက်သည်။ ။ ဖခင်ကြီး အလုပ် လုပ်ခဲ့သော ရုံးခန်းထဲ ပြန်ရောက်သွားတော့ သူမအဖို့ ဝမ်းနည်း ဝမ်းသာ ခံစားရမိ

သည် ။ အတိတ်က ဖြစ်ရပ်တွေကို ပြန်လည် သတိရမိသည် ။ သူမသည် သည် ရုံးခန်းထဲတွင် ပင် ကြီးပြင်းလာ ခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။

ရှေ့နေဖြစ် စာမေးပွဲ အောင်စာရင်း မထွက်ခင် စပ်ကြားတွင် သူမသည် တက္ကသိုလ် ဥပဒေ စာကြည့်တိုက်တွင် ဝင်လုပ်နေလိုက်သည် ။

‘ဒီစာမေးပွဲက တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ အခက်ခဲဆုံး စာမေးပွဲ တစ်ခုပဲ’

ပါမောက္ခ အုတ်က သူမအား ရှေ့နေ စာမေးပွဲကို အထင် မသေးရန် သတိပေးသည် ။ သို့သော် ဂျင်နီဖာကတော့ ဘာမှ မပူတော့။ စိတ်ချ လက်ချ မျှော်လင့်လျက်ပင်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ထိုနေ့တွင် ပင် နယူးယောက်မြို့ ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီးရုံးမှ သူမထံသို့ အကြောင်းကြားစာ တစ်စောင် ရောက်လာသည် ။

သူမသည် ရှေ့နေဖြစ် စာမေးပွဲကို အောင်မြင်ကြောင်း၊ ပြီးတော့ ခရိုင်ရုံးတွင် အလုပ်သင် ရှေ့နေအဖြစ်လည်း ခန့်အပ်လိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း။

နောက်တစ်ပတ် အကြာတွင် ဂျင်နီဖာသည် နယူးယောက် မြို့သို့ အပြီးအပိုင် ထွက်ခွာလာခဲ့တော့သည် ။

နယူးယောက်မြို့သို့ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း နေစရာ အိမ်ခန်း လိုက်ရှာရသည် ။ သတင်းစာ ကြော်ငြာ ကြည့်ပြီး လိုက်ရှာတော့ မင်ဟ

တံတန် နယ်မြေ တတိယ အဲဗင်နယူး အောက်လမ်းတွင် အခန်းကလေး တစ်ခန်း ရသည်။ အခန်းကလေးထပ်မှာ။ ဓာတ်လှေကား မရှိ။ မတ်စောက်သော ရိုးရိုး လှေကားကို ခူးညောင်းအောင် တက်ရသည်။ သို့သော် သူမက စိတ်မပျက်။ ဒါမှ ပိုတောင် ကောင်းသေးတယ်။ ကျန်းမာရေး လေ့ကျင့်ခန်း အထူး လုပ်နေစရာ မလိုတော့ဘူးဟု အကောင်းဘက်မှ လှည့်တွက်လိုက်သည်။ ဒီမှာ က ကယ်ဆိုတို့၊ ဆိတ်တယ်တို့ မှာလို တက်စရာ တောင်လည်း မရှိ။ လှေစီးစရာ တောင်ကြားချောင်းလည်း မရှိ။

အိမ်ခန်းတွင် အိပ်ခန်းကလေး တစ်ခန်း၊ ရေချိုးခန်းကလေး တစ်ခန်းနှင့် မီးဖိုခန်းတို့ ပဲ ရှိသည်။ ပရိဘောဂဆို၍ ခုတင်ကလေး တစ်လုံး၊ ခုံရှည်ကလေး တစ်ခုသာ ရှိသည်။ သည် ပစ္စည်းတွေကလည်း ဝယ်ထားတာနှင့်တောင် မတူ၊ ကယ်တင်ရေး တပ်ဖွဲ့က လှူထားပုံ ရသည်။ အိုကိစ္စ မရှိပါဘူး၊ ငါက ဒီမှာ ကြာရှည် နေမှာ မှ မဟုတ်ဘဲ၊ လောက်လောက်လားလား ရှေ့နေ တစ်ယောက် မဖြစ်ခင် ယာယီ ကွန်းခို စခန်းအဖြစ် ခဏ စတည်းချရုံလောက် ကလေးပါ။

ဒါက သူမ၏ စိတ်ကူးယဉ် အတွေး။

တကယ့် အဖြစ်မှန်ကတော့ သူမသည် နယူးယောက် မြို့ပေါ်တွင် ခြေချပြီး၍ ၇၂ နာရီ မပြည့်ခင်ကလေးမှာ ပင် ခရိုင် ရှေ့နေကြီး ရုံးသို့ ဝင်ရောက်ရပြီးနောက် ရှေ့နေဖြစ် မှတ်ပုံတင် ရုပ်သိမ်းခြင်း ခံရမည့် ပြဿနာနှင့် နဖူးတွေ့ ခူးတွေ့ ရင်ဆိုင်တိုးရသော ဘဝ။

ဂျင်နီဖာသည် သတင်းစာ ဂျာနယ်များကိုလည်း မဖတ်ချင်တော့၊ တယ်လီဗီးရှင်းကိုလည်း မကြည့်ချင်တော့။ ဘယ်နေရာပဲ ကြည့်လိုက် ကြည့်လိုက် နေရာတိုင်းတွင် သူမ ရုပ်သွင်ကိုချည်း မြင်မြင်နေရတော့သည်။ ။ လူတွေက သူမကို လမ်းပေါ်မှာ လည်း စိုက်ကြည့်ကြသည်။ ။ ဈေးထဲမှာ လည်း စိုက်ကြည့်ကြသည်။ ။

သူမ အခန်းထဲက ဘယ်မှ မထွက်ချင်တော့။ တယ်လီဖုန်းသံလည်း နားမထောင်ချင်တော့။ တံခါးဝမှ လူခေါ် ခေါင်းလောင်း မြည်သံကို လည်း မကြားချင်တော့။

သူမသည် အဝတ်အစားတွေ ကောက်သိမ်းပြီး ဝါရှင်တန်ကိုပဲ ပြန်သွားရ ကောင်းမလားဟု စိတ်ကူးမိသည်။ ။ ရှေ့နေ အလုပ်ကို လုံးဝ စွန့်လွှတ်ပြီး တခြားရရာ အလုပ်တစ်ခု ရှာလုပ်ရ ကောင်းမလားဟု လည်း တွေးကြည့်သည်။ ။ သို့သော် ဘာတစ်ခုကိုမျှ မည်မည်ရရ တိတိကျကျ မဆုံးဖြတ်နိုင်။

သူမသည် စားပွဲတွင် အကြာကြီး ထိုင်ကာ ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး ရောဘတ် ဒီဆီးလဗားထံသို့ စာတွေ တစ်စောင်ပြီး တစ်စောင် ရေးကြည့်သည်။ ။ ယင်းစာတွေ အနက် တစ်ဝက်လောက်က ရှေ့နေကြီး၏ ထောက်ထား ညှာတာစိတ် ကင်းမဲ့ပုံနှင့် နားလည်မှု မရှိပုံတို့ ကို ဖွင့်ချထားသည်။ ။ ကျန်တစ်ဝက်ခန့်က အတွေ့အကြုံ မရှိသေး၍ ရိုးသားစွာ ကျူးလွန်မိသော တစ်ကြိမ် တစ်ခါ အမှားကို ခွင့်လွှတ်ပြီးနောက် လက်ရှိ

ရာထူးတွင် ဆက်လက် ခန့်ထားပါရန် တိုးလျှိုး တောင်းပန်ထားသည်။ ။

သို့သော် ယင်းစာတွေ အားလုံး တစ်စောင်မှ မပို့ဖြစ်ခဲ့။

သူမ၏ တစ်သက်တာတွင် သည် တစ်ကြိမ်သည် စိတ်ဓာတ် အကျ ဆုံး ဖြစ်မည်ဟု ထင်မိသည်။ ။ ဖခင်ကြီး ဆုံးတုန်းကပင် သည် လောက် စိတ်မညစ်ရ။ သူမမှာ နယူးယောက် မြို့ကြီးတွင် တစ်ကောင်ကြွက် တစ် မျက်နှာ ဖြစ်နေရသည်။ ။ မိတ်ဆွေလည်း မရှိ၊ ဆွေမျိုးလည်း မရှိ၊ တိုင်ပင်ဖော် တိုင်ပင်ဖက် ဆို၍ တစ်ယောက်မျှ မရှိ။

သူမသည် တစ်နေ့လုံး ဘယ်မှ မထွက်ဘဲ အခန်းထဲတွင် သာ အောင်းနေမိသည်။ ။ ညကျတော့မှ အသာကလေး အပြင်ထွက်ပြီး လူသူ ကင်းပြတ်သော လမ်းမများ ပေါ်တွင် ဦးတည်ချက် မရှိ တစ်လျှောက် တည်း လျှောက်သွားနေတတ်သည်။ ။

အိမ်ခြေရာခြေ မရှိ လမ်းပေါ် လျှောက်သွားနေသူများက သူမအား စ ကားပင် တစ်ခွန်း လာမပြောကြ။ သူတို့ လည်း သူတို့ ဒုက္ခနှင့် သူတို့ မို့ သူမအား ဘဝတူအဖြစ် သတ်မှတ်ကာ ကိုယ်ချင်းစာ စိတ်ဖြင့် မည်သို့မျှ အနှောင့်အယှက် မပြုကြခြင်း ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သူမသည် တစ်လျှောက်တည်း ဆက်လျှောက်နေမိသည်။ ။ လျှောက်ရ င်း လျှောက်ရင်းမှ တရားရုံး မြင်ကွင်းကို စိတ်မျက်စိထဲတွင် ပြက်ပြက် ထင်ထင် မြင်ယောင်လာမိသည်။ ။ မြင်မိတိုင်းလည်း အဆုံးသတ် ဖြစ်ရပ် မှာ တစ်မျိုးစီသာ ဖြစ်နေကြသည် ချည်း ဖြစ်သည်။ ။

လူတစ်ယောက်သည် ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး ဒီဆီးလဗား အနီး၌
ဝိုင်းအုံနေသော လူအုပ်နှင့် ခပ်ခွာခွာ နေနေရာမှ သူမဆီသို့ ခပ်သုတ်
သုတ် လျှောက်လာသည်။ သူ့လက်ထဲမှာ လည်း မနီလာ စာအိတ်ကြီး
တစ်အိတ်ကို ကိုင်ထားသည်။ ။

မစ္စ ပါကာပါလား။

ဟုတ်ပါတယ်။

ရှေ့နေကြီးက ဒီစာအိတ်ကို ခင်ဗျားက တစ်ဆင့် စတီလာကို ပေးခို
င်းလိုက်တယ်။

ဂျင်နီဖာက ထိုသူအား အေးစက်စက်ကြီး စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ ။
ရှင်မှတ်ပုံတင်ကတ် ကြည့်ခွင့် ရှိပါသလား။

ထိုသူသည် ရုတ်တရက် အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားပြီး နေရာမှ ချက်
ချင်း ထွက်ပြေးသွားတော့သည်။ ။

လူတစ်ယောက်သည် ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး ဒီဆီးလဗား အနီး၌
ဝိုင်းအုံနေသော လူအုပ်နှင့် ခပ်ခွာခွာနေရာမှ သူမဆီသို့ ခပ်
သုတ်သုတ် လျှောက်လာသည်။ သူ့လက်ထဲတွင် လည်း မနီလာ စာအိ
တ်ကြီး တစ်အိတ်ကို ကိုင်ထားသည်။ ။

မစ္စ ပါကာပါလား။

ဟုတ်ပါတယ်။

ရှေ့နေကြီးက ဒီစာအိတ်ကို ခင်ဗျားက တစ်ဆင့် စတီလာကို ပေးခို
င်းလိုက်တယ်။

ထိုသူက စာအိတ်ကို သူမ၏ လက်ထဲသို့ ထိုးပေးလိုက်သည်။ ။

ဂျင်နီဖာက စာအိတ်ကို ကမန်းကတန်း ဖောက်ဖွင့်လိုက်သည် ။
စာအိတ်ထဲမှ ကနေရီ ငှက်သေကောင် ကလေး ထွက်ကျလာသည် ။

‘ရှင့်ကို ကျွန်မ ဖမ်းလိုက်ပြီ’

လူတစ်ယောက်သည် ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေကြီး ဒီဆီးလဗား အနီး၌
ဝိုင်းအုံနေသော လူအုပ်နှင့် ခပ်ခွာခွာ နေနေရာမှ သူမဆီသို့ ခပ်သုတ်
သုတ် လျှောက်လာသည် ။ သူ့လက်ထဲတွင် လည်း မနီလာ စာအိတ်
ကြီး တစ်အိတ်ကို ကိုင်ထားသည် ။

ထိုသူသည် သူမရှေ့မှ ဖြတ်သွားကာ တခြား လက်ထောက် ခရိုင်
အစိုးရ ရှေ့နေကလေး တစ်ဦး အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားပြီး စာအိတ်ကို
ရှေ့နေကလေးအား ကမ်းပေးလိုက်သည် ။

ရှေ့နေကြီးက ဒီစာအိတ်ကို ခင်ဗျားက တစ်ဆင့် စတီလာကို ပေးခို
င်းလိုက်တယ်။

သူမသည် တရားရုံး မြင်ကွင်းကို ပုံစံ အမျိုးမျိုးဖြင့် တစ်မျိုးပြီး တစ်
မျိုး ရေးပြီးရင်း ရေးရင်း ရေးကြည့်နေမိသည် ။ သို့သော် သူမ ရေးထား
သော မြင်ကွင်းတွေ တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး ပြောင်းနေသော်လည်း တကယ့်
လက်တွေ့ ဖြစ်ရပ်မှန်ကတော့ လုံးဝ မပြောင်း။ ဪ သူ့ခမျာ မဆင်မ
ခြင် ပြုလုပ်မိသော အမှားကလေး တစ်ခုကြောင့် တစ်ဘဝလုံး
ပျက်သုဉ်းရမည့်ကိန်း ဆိုက်ပါရောလား။ ဟင့်အင်း ဟင့်အင်း မဟုတ်
သေးဘူး၊ မဟုတ်သေးဘူး။ သူ့ဘဝ ပျက်သုဉ်းရမယ်လို့ ဘယ်သူက ပြော

သလဲ။ သတင်းစာတွေက ပြောတာလား။ ရေဒီယို တယ်လီဗီးရှင်းတွေ
က ပြောတာလား။ ခရိုင် ရှေ့နေကြီး ဒီဆီးလဗားက ပြောတာလား။
လောလောဆယ်တွင် တော့ သူမ၏ ရှေ့နေဖြစ် မှတ်ပုံတင် ရုပ်သိမ်းရေး
ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ နောက်ထပ် ဘာသံမျှ မကြားရတော့။ ထို့ကြောင့်
သူမမှာ ယခု အချိန်ထိတော့ ရှေ့နေ တစ်ယောက်ပင် ဖြစ်နေသေးသည်
။

ဒီအတိုင်း ဆိုရင် ငါ့ဘဝ မပျက်သေးပါဘူး၊ ငါ့ကို အလုပ် ပေးချင်တဲ့
ရှေ့နေ ငှားရမ်းရေး ဌာနတွေ တစ်ပုံကြီး ရှိသေးတာပဲဟု သူမကိုယ် သူမ
ဖြေသိမ့်လိုက်သည် ။ ယင်းအတွေးနှင့်အတူ စိတ်နှင့် ကိုယ်လည်း ပြန်လ
ည် လန်းဆန်းသွားသည် ။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကို
လည်း ယတိပြတ် ချမှတ်လိုက်သည် ။

ဂျင်နီဖာသည် သူမ ယခင်က တောင်းထားခဲ့သော ရှေ့နေ ငှားရမ်း
ရေး ဌာနများ လိပ်စာ စာရင်းကို အံ့ဆွဲထဲမှ ဆွဲထုတ်လိုက်သည် ။ ပြီး
တော့ တစ်ဌာနပြီး တစ်ဌာန ဆက်တိုက် ဖုန်းဆက်သည် ။ သူမနှင့်
ယခင်က တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို တစ်ယောက်မျှ မ
တွေ့ရ။ သူတို့ ရောက်လာလျှင် ပြောလိုက်ပါမည်ဟု ဌာနရှိ လူတွေက
ပြောပေမယ့် သူမထံသို့ ဘယ်ဌာနကမျှ ဖုန်း ပြန်၍ မဆက်။

ယင်းသို့ဖြင့် လေးရက်တိုင်တိုင် ဌာန ပေါင်းစုံသို့ တယ်လီဖုန်း ဆက်
ပြီးသည့် နောက်တွင် မှ သူမကိုယ် သူမ ဥပဒေ လောကတွင် အပယ်ခံ
တစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီ ဆိုသည် ကို တွေးမိတော့သည် ။ ကနေရီ ငှက်
သေကောင် အမှုနှင့် ပတ်သက်၍ သူမအပေါ် လူအများက ဒေါသ ထွက်
ခဲ့ကြသည့် လှိုင်းဂယက်ကတော့ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ငြိမ်သွားပြီ။ သို့သော်
ဖြစ်ရပ်ကိုတော့ ဘယ်သူမှ မမေ့ကြသေး။ မနေ့ တစ်နေ့ကလို့ပဲ

ပူပူနွေးနွေး သတိရနေကြဆဲ ရှိသေးသည်။ ။

သို့သော် သူမက စိတ်ဓာတ် မကျ။ မျှော်လင့်ချက် အပြည့်ဖြင့် ဖြစ်နိုင်မည် ထင်သည့် ဌာနတိုင်းသို့ တယ်လီဖုန်း ဆက်မြဲ ဆက်သည်။ ။ စကားပြောဖြစ်သည်။ ။ ဆွေးနွေး ဖြစ်သည်။ ။ သို့သော် အလုပ်ကတော့ မဖြစ်။ တစ်ကြိမ်ထက် တစ်ကြိမ် ပို၍ စိတ်ဓာတ် ကျလာသည်။ ။ သည် အတိုင်း ဆိုလျှင် ငါ့ဘဝမှာ ဘာ အလုပ် လုပ်စားရမှာ လဲ။ ဖြစ်နိုင်တာ လုပ်နိုင်တာတွေကို တွေးပြီး အမျိုးမျိုး ထွက်ပေါက် ရှာကြည့်သည်။ ။ ထွက်ပေါက်တော့ ရသည်။ ။ သို့သော် တစ်ပေါက်တည်းသော ထွက်ပေါက်သို့သာ ပြန်၍ ပြန်၍ ရောက်နေသည်။ ။ သူမ တစ်သက်တာတွင် မြတ်နိုး တွယ်တာရဆုံး အလုပ်က ရှေ့နေ အလုပ်။ မျိုးနှင့် ရိုးနှင့် လုပ်လာသည့် အလုပ်။ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် သူမ အနေနှင့် ရှေ့နေ ဘဝကတော့ ဘယ်တော့မျှ လျှော့ကျမည် မဟုတ်။ အစိုးရ ရှေ့နေ မလုပ်ရလျှင်ကော ဘာဖြစ်မှာ လဲ။ အပြင် လောကတွင် ပုဂ္ဂလိက ရှေ့နေရုံးဖွင့်ပြီး ကိုယ်ပိုင် စခန်းသွားလျှင်လည်း ဖြစ်တာပါပဲ။

သို့ဖြင့် သူမသည် မင်ဟတ်တန် နယ်မြေ တစ်ခုလုံး လမ်းကြိုလမ်းကြား မကျန် ရှေ့နေ အငှား ဌာနများ သို့ တစ်တိုက်ဝင် တစ်တိုက်ထွက် သွားရောက်သည်။ ။ ဧည့်ကြို စာရေးမများကို သူမ နာမည် ပြောသည်။ ။ ဌာန အကြီးအကဲနှင့် တွေ့လိုကြောင်း ခွင့်တောင်းသည်။ ။ သူတို့က သူမအား လက်ခံ၍ တော့ တွေ့ဆုံပါ၏။ သို့သော် အလုပ်တော့ မပေး။ ။ လောလောဆယ် နေရာ မရှိတဲ့ ။

ပြန်ထွက်လာတော့မှ သူမက တွေးမိသည်။ ။ လက်စသတ်တော့ သူတို့ က သူမကို အလုပ် ပေးရန်အတွက် လက်ခံ တွေ့ဆုံသည် မှ မဟုတ်ဘဲ။ ရေဒီယို၊ တယ်လီဗီးရှင်းနှင့် စာနယ်ဇင်းများ တွင် ဟိုးလေးတကျော်

ဖော်ပြခံခဲ့ရသည့် ထူးထူးဆန်းဆန်း မိန်းကလေး တစ်ယောက်မို့ အနီးကပ် တွေ့ချင်ကြ၍ လက်ခံ တွေ့ဆုံခဲ့ကြတာပါကလား။

သည် လိုနှင့် ရက်သတ္တ ခြောက်ပတ် ကုန်လွန်သွားခဲ့သည် ။ ဂျင်နီဖာ အိတ်ကပ်ထဲ ပိုက်ဆံ သိပ်မကျန်တော့။ သည် အတိုင်း ဆိုလျှင် သည် အခန်းတွင် ဆက်နေ၍ မဖြစ်တော့။ ဈေးသက်သာသည့် အခန်းသို့ ပြောင်းရတော့မည်။ သို့သော် သည် အခန်းထက် ဈေးသက်သာသည့် အခန်းကလည်း ဘယ်မှာ မှ ရှာမတွေ့။

မတတ်သာတော့သည့် အဆုံး ရိက္ခာကိုပဲ ဖြတ်ရတော့မည်။ နံနက်စာလည်း မစားတော့။ နေ့လယ်စာလည်း မစားတော့။ တစ်နေ့လျှင် ညစာ တစ်ထပ်ပဲ စားတော့မည်။ ဈေးသက်သာသည့် ညစာကို လမ်းဘေးဆိုင်များ တွင် ဝယ်စားလျှင် ဖြစ်သည် ။

သူမသည် ရှေ့နေ လုပ်ငန်း ဌာနကြီးများကို ရှာဖွေရင်း တစ်ချိန်တည်းတွင် များစွာ မထင်ရှားသေးသည့် ဌာနကလေးများကိုလည်း ဝင်ရောက် စုံစမ်းသည် ။ သို့သော် ဘာမှ မထူးခြား။ ဌာနကလေးများကလည်း သူမ အကြောင်း ကောင်းကောင်း သိထားကြပြီးပြီ။ အချို့ ဌာနမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဆိုလျှင် အလုပ်တော့ မပေးနိုင်၊ ကျုပ်ကို ကြိုက်လျှင် လက်ထပ်ပါရစေဟု ပင် ပိုင်စိုးပိုင်နင်း တင်စီးလိုက်ကြသေးသည် ။ သည်တော့လည်း သူမမှာ ခံနိုင်ရည် သိပ်မရှိတော့။ စိတ်ဓာတ်က တဖြည်းဖြည်း ကျ၍ ကျ၍ လာသည် ။ တစ်ချိန်တည်း၌ပင် မာနကိုလည်း တစ်စက်ကလေးမျှ မချ။ သူ၏ ပီဇးသွေးကိုက ဇာတိပုည ဂုဏ်မာ

န ပြင်းပြသည် ။ ထို့ကြောင့်လည်း အနိုင် မခံ အရှုံးမပေးသည့် စိတ်ဓာတ်နှင့် သူတို့ အလုပ် မပေးတော့ကော ဘာအရေးလဲ၊ ငါ့ဟာငါ ကိုယ်ပိုင် ရှေ့နေထောင်မှာ ပေါ့ဟု ကြုံးဝါးလိုက်သေးသည် ။

သို့သော် လောလောဆယ် အခက်အခဲက ပိုက်ဆံ ပိုက်ဆံ။ သူမတွင် ပိုက်ဆံ တစ်ပြားမှ မကျန်တော့။

ရှေ့နေ ဌာန ဖွင့်မည် ဆိုလျှင် အနည်းဆုံး ဒေါ်လာ တစ်သောင်း ရှိမှ အလုပ် ဖြစ်မည်။ ကုန်ကျမည့် စရိတ်စကက မနည်း။ အခန်း ငှားရမည်။ တယ်လီဖုန်း တပ်ဆင်ရမည်။ အတွင်းရေးမှူး စာရေးမ ခန့်ရမည်။ ဥပ ဒေ စာအုပ်တွေ ဝယ်ရမည်။ ပြီးတော့ စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်တွေ၊ စာရေး ကိရိယာတွေ။ လောလောဆယ်တွင် သူမမှာ တံဆိပ်ခေါင်း ဝယ်ရန် ပိုက် ဆံပင် မရှိ။

ဘယ်လိုမှ မတတ်သာတော့သည့် အဆုံး ရေနစ်သူသည် ကောက်ရိုး မျှင်ငယ်ကိုပင် လှမ်းဆွဲသလို ခရိုင် ရှေ့နေရုံးမှ နစ်နာကြေး တောင်းရ ကောင်းမလားဟု ပင် ကြံကြံစည်စည် စိတ်ကူးလိုက်မိသေးသည် ။

သို့သော် ဒါကလည်း လုံးဝ မဖြစ်နိုင်။ တစ်သက်လုံး မဖြစ်နိုင်။ တကယ်တော့ သူမ အနေနှင့် နစ်နာခဲ့ရုံသာ မဟုတ်၊ ခေါင်းကိုပါ အဖြတ်ခံလို က်ရသလို ဖြစ်ခဲ့သည် ။ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ ရှေ့နေ ဌာန ဖွင့်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ အကောင်းဆုံးကတော့ စပ်တူဖွင့်မယ့်သူ တွေ့ရင် ဟန်ကျမှာ ပဲ။

ယင်းသို့ တွေးမိပြီး သူမ တော်တော် အားတက်သွားပြန်သည် ။ ချက် ချင်းပင် နယူးယောက် တိုင်း သတင်းစာ တစ်စောင် ကမန်းကတန်း ပြေးဝယ်လိုက်သည် ။ ကြော်ငြာ ကဏ္ဍကို ကမန်းကတန်း လှန် ဖတ်သည် ။ နောက်ဆုံး စာမျက်နှာ အောက်ဆုံး တစ်နေရာတွင်

ကြော်ငြာကလေး တစ်ပုဒ် သွားတွေ့သည်။ ။

အလိုရှိသည်။ ။ အခြား အမျိုးသား ရှေ့နေ နှစ်ယောက်နှင့် ရုံးခန်းတူ ပူးတွဲ နေထိုင်လိုသူ ရှေ့နေ တစ်ဦး အလိုရှိသည်။ ။ အခန်းခ သက်သာသည်။ ။

ကြော်ငြာပါ နောက်ဆုံး စကား ခြောက်လုံးကို ဂျင်နီဖာ တော်တော် သဘောကျသွားသည်။ ။ သူမက အမျိုးသား ရှေ့နေတော့ မဟုတ်၊ သို့သော် သည် ကိစ္စက အရေး မဟုတ်။

သူမသည် သတင်းစာမှ ကြော်ငြာကို ဆုတ်ယူပြီး မြေအောက် မီးရထားဖြင့် လိပ်စာပါ အဆောက်အအုံသို့ လာခဲ့သည်။ ။

အဆောက်အအုံမှာ ဘရောဒဝေး လမ်းမကြီး အောက်ပိုင်းမှ တိုက်အိုတိုက်ဟောင်းကြီး ဖြစ်သည်။ ။ ရုံးခန်းက ဆယ်ထပ်မှာ။ ။ ရုံးခန်းဝတွင် အချို့ စာလုံးများ ပျက်နေသော ဆိုင်းဘုတ်ကလေး တစ်ခု ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ။

ကင်းနက် ဘယ်လီ။

အမှုလိုက် အထက်တန်း ရှေ့နေ။

သည် ဆိုင်းဘုတ် အောက်မှ နောက်ဆိုင်းဘုတ် တစ်ခုကလည်း စာလုံးပင် မရှိတော့။

ရော့ခ်ဖဲလား အကြွေး ကောက်ခံရေး ကိုယ်စားလှယ် ဌာန။

ဂျင်နီဖာ သက်မတစ်ချက် ချပြီး တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ။ ရုံးခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။ ။ သူမသည် ပြတင်းပေါက် မရှိသော ရုံးခန်း ကျဉ်းကျဉ်း ကလေးထဲတွင် ကြောင်ကြောင်ကြီး ရပ်နေမိသည်။ ။ ရုံးခန်းထဲတွင် ခြစ်ရာ ပွန်းရာတွေဖြင့် စားပွဲဟောင်း သုံးလုံးနှင့် ကုလားထိုင်များ ဖြင့် ပြည့်

ကျပ်နေသည်။ စားပွဲနှစ်လုံးတွင် သာ လူရှိပြီး ကျန် တစ်လုံးတွင် လူမရှိ
။

စားပွဲတစ်လုံးတွင် ထိပ်ပြောင်ပြောင် အဝတ်အစား နွမ်းနွမ်းဖြင့် လူ
လတ်ပိုင်း အရွယ် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ထိုင်ပြီး စာရွက်ပုံကြားတွင် အလှ
ပျံ့များ နေသည်။ သူ့ ရှေ့တည့်တည့်မှ စားပွဲတွင် မူ အသက် သုံးဆယ်ခ
န့် လူငယ် တစ်ဦး ထိုင်နေသည်။ သူ့ဆံပင်များက အုတ်နီခဲရောင်။ မျက်
လုံးများက အပြာရောင်။ အသားအရေက ဖြူရော်ရော်ဖြင့် မှဲ့ ခြောက်
တွေ ပြည့်နေသည်။ သူသည် ကျပ်စည်းနေသော ဂျင်းဘောင်းဘီနှင့် တီ
ရှပ် အင်္ကျီကို ဝတ်ထားသည်။ ဖိနပ်ကတော့ ကင်းဘတ်ရှူး၊ ခြေအိတ် မ
ရှိ။

ဂျင်နီဖာ ရောက်သွားချိန်တွင် သူသည် တယ်လီဖုန်း ပြောနေသည်။

‘ဟာ ဒီကိစ္စ အတွက်တော့ မပူပါနှင့် မစ္စက် ဒက်ဆာ၊ ခင်ဗျား အမှုအ
တွက် အကောင်းဆုံး လုပ်ပေးနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ယောက် ကျွန်တော် ရ
ထားပါတယ်၊ ခင်ဗျား ယောက်ျား ဘယ်ရောက်နေတယ် ဆိုတာ ဒီတစ်ရ
က် နှစ်ရက်အတွင်း သိရမှာ ပါ၊ ဒါထက် ပြောရတာ အားတော့ နာပါ
တယ်ဗျာ၊ ဟို ဟို ပိုက်ဆံလေးတော့ နည်းနည်း ပိုလုပ်ပါဗျာ၊ ကုန်ကျစရိ
တ်က နည်းနည်း များ လို့ ပါ၊ အို မလုပ်ပါနှင့်၊ စာတိုက်က မလုပ်ပါနှင့်၊
စာတိုက်က စိတ်ချရတာ မဟုတ်ဘူး ဗျာ၊ ကျွန်တော် ဒီနေ့ ညနေ ခင်ဗျား
တို့ အနီးအနား ရောက်မှာ ပါ၊ ကျွန်တော်ပဲ ကိုယ်တိုင် ဝင်ယူပါမယ်၊ ဒါပဲ
နော် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

သူက တယ်လီဖုန်း ပြန်ချလိုက်သည်။ ခေါင်းမောလိုက်တော့ ဂျင်နီ
ဖာကို တွေ့သည်။ ကုလားထိုင်မှ ကမန်းကတန်း ထပြီး ပြုံးရွှင်စွာဖြင့်
လက်ကို ကမ်းလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်က ကင်းနက် ဘယ်လီပါ၊ ဒါနှင့် ဒီနေ့ မနက်မှာ ခင်ဗျား အတွက် မင်္ဂလာရှိတဲ့ အလုပ် ကျွန်တော် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ’

ဂျင်နီဖာက ပိတ်လှောင်နေသော အခန်းကျဉ်းကလေးကို တစ်ချက် ဝှေ့ကြည့်လိုက်ပြီး ‘ကျွန်မ ကျွန်မ၊ ဟို ကြော်ငြာ’

‘ဪ ကြော်ငြာလား’

သူက အံ့သြတကြီးဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ။

တစ်ဖက် စားပွဲမှ ထိပ်ပြောင်ပြောင်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကလည်း ဂျင်နီဖာ ကို ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်သည်။ ။ ကင်းနက် ဘယ်လီက မိတ်ဆက် ပေးသည်။ ။

‘သူက အိုတို ဝင်ဇယ်ပါ၊ ရော့ဖဲလား ငွေကောက်ခံရေး အေဂျင်စီက ပါ’

ဂျင်နီဖာက ‘ဝမ်းသာပါတယ်’ ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ။ ပြီးတော့ ကင်းနက် ဘယ်လီဘက်သို့ လှည့်ပြီး

‘ဒါနှင့် အမှုလိုက် အထက်တန်း ရှေ့နေ ဆိုတာက ရှင်ပဲနော်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်တော်ပါပဲ၊ ဒါနှင့် ခင်ဗျားက ဘယ်လိုင်း ကိုင်လဲ’

‘ကျွန်မ’ သူမက ချက်ချင်း သတိရလိုက်ပြီး ‘ကျွန်မ ရှေ့နေပါပဲ’

ကင်းနက် ဘယ်လီက သူမကို သံသယအကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေသည်။ ။

‘ဒီတော့ ခင်ဗျားက ဒီနေရာမှာ ရုံးခန်း ဖွင့်ချင်လို့ ပေါ့’

ဂျင်နီဖာက ချက်ချင်း ပြန်မဖြေသေးဘဲ စိတ်ပျက်စရာ ရုံးခန်း မြင်ကွင်းကို လှည့်ပတ် ကြည့်နေမိသည်။ ။ သူမ စိတ်ထဲတွင် ယောက်ျားနှစ်ယောက်ကြားက စားပွဲတစ်လုံးတွင် ငေါင်စင်းစင်းကြီး ထိုင်နေရမည့် သူ

မ ရပ်သွင်ကို မှန်းကြည့်လိုက်မိသည် ။

ပြီးတော့ သူမက

‘ကျွန်မ နည်းနည်း ကြည့်ပါဦးမယ်၊ သိပ် မသေချာ ..’

‘အို မပူပါနှင့်၊ အခန်းက အများကြီး သက်သာပါတယ်၊ တစ်လမှ ဒေါ်လာ ကိုးဆယ်တည်းပါ’

‘တစ်လ ဒေါ်လာ ကိုးဆယ်ဆိုရင် ဒီတိုက်ကြီး တစ်တိုက်လုံးတောင် ဝယ်လို့ ရသေးတယ်’

သူမက အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်ရန် ခြေလှမ်း ပြင်သည် ။

‘ခဏ ခဏ နေပါဦးဗျ’

ဂျင်နီဖာက ခြေလှမ်း တုံ့သွားသည် ။

ကင်းနက် ဘယ်လီသည် မေးစေ့ကို လက်ဖြင့် ပွတ်နေသည် ။

‘အခန်းခက ညှိလို့ ရပါတယ်၊ ကဲဗျာ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် အထူး လျှော့ဈေးနှင့် ပေးမယ်၊ တစ်လ ဒေါ်လာ ခြောက်ဆယ်ပဲ ပေးပါ၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျား လုပ်ငန်း ကောင်းလာရင် တိုးပေးဖို့ တော့ မမေ့ပါနှင့်’

ဂျင်နီဖာသည် စဉ်းစားရ ကျပ်သွားသည် ။ ဒီလခမျိုးနှင့် ဘယ်မှာ မှ မရနိုင်ကြောင်း သူမ ကောင်းကောင်း သိသည် ။ တစ်ဖက်က ကြည့်ပြန် တော့လည်း ဒီလို စုတ်ချာသည့် အခန်းကျဉ်းမျိုးတွင် ထိုင်ပြီး အမှုသည် တွေကို ဘယ်လိုလုပ် ဆွဲဆောင်နိုင်ပါ့မလဲ။

‘အဲလေ ကျွန်မ ယူပါ့မယ်’

‘ခင်ဗျား ဘာမှ မပူပါနှင့်၊ စိတ်ချမ်းချမ်းသာသာ နှင့်သာ လုပ်ပါ၊ အဲဒီ တော့ ခင်ဗျား ပစ္စည်းတွေ ဘယ်တော့ ရွှေ့လာမလဲ’

‘ကျွန်မမှာ ဘာပစ္စည်းမှ ရွှေစရာ မရှိဘူး၊ ဒီမှာ ရှိတဲ့ ပစ္စည်းပဲ သုံး
မယ်’

ကင်းနက် ဘယ်လီက ဂျင်နီဖာ အတွက် ဆိုင်းဘုတ်ကို ရုံးခန်းဝတွင်
သူ့ကိုယ်တိုင် ချိတ်ဆွဲပေးသည်။ ။

ဂျင်နီဖာ ပါကာ

ဥပဒေ အကျိုးဆောင် ရှေ့နေ

ဂျင်နီဖာက ဆိုင်းဘုတ်ကို ကြည့်ပြီး အမျိုးမျိုး တွေးနေသည်။ ။ သူမ
စိတ်မကောင်း အဖြစ်ရဆုံးကတော့ ယခုလို အညတရ ပုဂ္ဂလိက အမှုလို
က် ရှေ့နေကလေး တစ်ဦးနှင့် အကြွေး ကောက်ခံသူ တစ်ဦးတို့ ၏ ဆိုင်း
ဘုတ် အောက်တွင် မိမိ ဆိုင်းဘုတ်ကို ချိတ်ဆွဲရလိမ့်မည်ဟု တစ်သက်
လုံး တစ်ခါမှ တွေးပင် မတွေးမိခဲ့သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ။ သို့သော်
လည်း ဆေးရောင် မှိန်တိမ်တိမ် မသပ်မရပ်ဖြင့် ချိတ်ဆွဲထားသော သူမ
၏ ဆိုင်းဘုတ်ကလေးကို ကြည့်ရင်းနှင့်ပင် ဂုဏ်ယူမဆုံး ဖြစ်လာမိသည်
။ ဘာပဲပြောပြော ယခုအချိန်တွင် သူမသည် ရှေ့နေ တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့
ပြီ။ ဤအချက်ကို တံခါးဝ၌ ဆိုင်းဘုတ်က ထင်ထင်ရှားရှား သက်သေပြ
နေလေပြီ။

ယခုဆိုလျှင် ဂျင်နီဖာမှာ ကိုယ်ပိုင် ရုံးခန်းနှင့် တစ်ထီးတစ်နန်း ဖြစ်ခဲ့
ပြီ။ သူမအဖို့ လိုနေတာ တစ်ခုပဲ ကျန်တော့သည်။ ။ အဲဒါက တခြား မဟု
တ်၊ အမှုသည် များ ။

ရုံးခန်း ရ၍ တော့ ဝမ်းသာရပါ၏။ ထမင်းကတော့ တစ်ရက်ထက် တစ်ရက် နပ်မမှန် ဖြစ်လာခဲ့သည် ။ ယခု ဆိုလျှင် အသက်သာဆုံး ထမင်းဆိုင်မှာ ပင် ဝယ်မစားနိုင်တော့။ ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ် ရေချိုးခန်း လေးထဲမှ မီးဖိုပေါ်တွင် ဖြစ်သလို ချက်ပြုတ် စားသောက်နေရ တော့သည် ။

သူမသည် နံနက် ကိုးနာရီတိတိတွင် အလုပ်ခန်းသို့ မှန်မှန် ရောက် သည် ။ ကင်းနက် ဘယ်လီနှင့် အိုတို ဝင်ဇယ်တို့ တစ်ယောက် တစ်လှည့် တယ်လီဖုန်းပြောသံများကိုသာ နားထောင်ရင်း အချိန် ဖြုန်းနေရသည် ။

ကင်းနက် ဘယ်လီ၏ အလုပ်မှာ များ သောအားဖြင့် လင်ပျောက်၊ မ ယားပျောက်၊ သားပျောက်၊ သမီးပျောက်များကို စုံစမ်း ရှာဖွေပေးရသော အလုပ် ဖြစ်သည် ။ ပထမတွင် ဂျင်နီဖာက သူ့အပေါ်တွင် သံသယ ဝင်ခဲ့ မိသည် ။ အမှုသည် များကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ကတိများ ပေးပြီး အခကြေးငွေ နှင့်နေအောင် ယူသော လူလိမ် လူညာ တစ်ယောက်ဟု ယူ ဆခဲ့မိသည် ။ မကြာမီပင် သူ့အကြောင်းကို ဂျင်နီဖာ သိလာခဲ့ရသည် ။ သူသည် အလုပ်ကိုလည်း ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်သည် ။ ကတိလည်း တ ည်သည် ။ အမှုလိုက် မြန်ဆန်သောကြောင့် သူ့အမှုသည် အားလုံးကပင် သူ့ကို ကျေနပ်ကြသည် ။ ပြီးတော့ သူက ဉာဏ်လည်း ထက်သည် ။ သွက်လက် ဖျတ်လတ်မှုလည်း ရှိသည် ။

အိုတို ဝင်ဇယ်ကိုတော့ အကဲခတ်ရ ခက်သည် ။ သူက အားအားရှိ တယ်လီဖုန်းပဲ မပြတ် ဆက်နေတတ်သည် ။ တိုးတိုး တိုးတိုးနှင့် ဘာစ ကားတွေ ပြောမှန်းလည်း မသိ။ စာရွက်ပေါ်တွင် ဟိုခြစ် သည် ခြစ် လုပ် ပြီး တော်တော်ကြာ ရုံးခန်းထဲမှ ထွက်ထွက် သွားတတ်သည် ။

‘အိုတိုက ကိုယ်စားလှယ် အလုပ် လုပ်နေတာ’

တစ်နေ့တော့ ကင်းနက် ဘယ်လီက ဂျင်နီဖာကို ပြောပြသည်။ ။

‘ကိုယ်စားလှယ် အလုပ် ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ အကြွေး ပေးထားတဲ့ ကုမ္ပဏီတွေက အကြွေး မဆပ် နိုင်တဲ့ လူတွေဆီမှာ ပစ္စည်းတွေ ပြန်သိမ်းတော့ အိုတိုကပဲ လိုက်လုပ် ပေးရတာပဲ။ မော်တော်ကားတွေ တယ်လီဗီးရှင်းတွေ အဝတ်လျှောက် စက်တွေ မျိုးစုံပါပဲ’ သူက ဂျင်နီဖာကို တအံ့တဩ ကြည့်လိုက်ပြီး ‘ဒါနှင့် မင်းမှာ ခုထက်ထိ အမှုသည် တစ်ယောက်မှ မရသေးဘူးလား’

‘လာမှာ ပါ၊ လာဖို့ ရှိပါတယ်’ ဟု သူမက ယောင်ဝါးဝါး ပြန်ပြော လိုက်သည်။ ။

ကင်းနက် ဘယ်လီက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ။

‘စိတ်မပျက်ပါနှင့် ညီမရယ်၊ လူဆိုတာ တစ်သက်မှာ တစ်ခါတော့ မှားတတ်တာပဲ’

ဂျင်နီဖာက မျက်နှာ တစ်ပြင်လုံး ထူပူသွားသည်။ ။ သူလည်း ပဲ ငါ့ အကြောင်း သိနေပါရောလား။

ကင်းနက် ဘယ်လီသည် စားပွဲတွင် ထိုင်၍ အထုပ် တစ်ထုပ်ကို ဖောက်ဖွင့်လိုက်သည်။ ။ ဝက်သားသွတ် မုန့်ကြီး တစ်တုံး ထွက်လာသည်။ ။

‘စားပါဦးလား’

စားတော့ စားချင်စရာပဲ။ သို့သော်လည်း ဂျင်နီဖာက ‘နေပါစေ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျွန်မ နေ့လယ်စာ လုံးဝ မစားပါဘူး’ ဟု ခပ် တည်တည်ဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ။

‘ကောင်းပြီလေ’

ကင်းနက် ဘယ်လီသည် မုန့်ကို မြိန်မြိန်ရှက်ရှက် ကိုက်စားနေသည်
။ ဂျင်နီဖာမှာ တော့ သွားရည် တမြားမြား ကျလျက်။

ဘယ်လီက ဂျင်နီဖာ၏ အမူအရာကို သတိထားမိသည် ။

‘စားပါ ညီမရဲ့ ၊ ရပါတယ်’

‘အို နေပါစေ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျွန်မ .. ကျွန်မ သွားစရာ ရှိ
သေးလို့ ပါ’

ယင်းသို့ ပြောပြီး ဂျင်နီဖာသည် ရုံးခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည် ။ ဘယ်
လီက သူမ၏ နောက်ကျောကို လှမ်းကြည့်ပြီး အတွေးနက်
ကျန်ရစ်သည် ။ သူသည် သူ့ကိုယ်သူ လူကဲခတ် ကောင်းသူ တစ်ယောက်
ဟု အမြဲတမ်း ဂုဏ်ယူခဲ့သည် ။ ယခုတော့ ဂျင်နီဖာကို အကဲခတ်လို့ မရ
အောင် ဖြစ်နေသည် ။ ရုပ်မြင်သံကြားနှင့် စာနယ်ဇင်း သတင်းတွေ ဖတ်
ခဲ့ရတုန်းက မိုက်ကယ် မိုရက်တီ၏ အမူပျက်ရန် အတွက် တစ်စုံတစ်
ယောက်က ဒီသူငယ်မကို လာဘ်ထိုးပြီး ဖျက်ဆီးခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု
ကျိန်းသေပေါက် ယူဆခဲ့သည် ။ ယခု ဂျင်နီဖာနှင့် နီးနီးကပ်ကပ် ပေါင်း
ကြည့်သောအခါတွင် မူ သူ၏ ထင်မြင်ချက်မှာ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့
အခြေအမြစ် မရှိသလို ဖြစ်လာခဲ့သည် ။

ဘယ်လီသည် အိမ်ထောင် တစ်ဆက် ပျက်ခဲ့ဖူးပြီ။ အိမ်ထောင်သက်
တစ်လျှောက်လုံးတွင် သူ့မှာ ငရဲပြည် ရောက်ခဲ့သည် နှင့် မခြား။ ပြဿ
နာ မျိုးစုံ၊ ဒုက္ခမျိုးစုံ တွေ့ခဲ့ရသည် ။ ထို့ကြောင့်လည်း သူက မိန်းမတွေ
ကို အထင်သေးသည် ။ နောက်ဆုံး မုန်းပင် မုန်းချင်လာသည် ။

သို့သော် သည် မိန်းကလေးကို မြင်ရတော့ မိန်းမတွေ အပေါ် သူ၏
သဘောထားမှာ တစ်မျိုး ဖြစ်လာသည် ။ သည် မိန်းကလေးတွင် တခြား
မိန်းမများ နှင့် မတူသော အရည်အသွေး တစ်ခု ရှိနေသည် ဟု သူက အ

ကဲခတ်မိသည် ။

သည် သူငယ်မက လှလည်း အလွန်လှသည် ။ ဉာဏ်ကလည်း အလွန် ထက်သည် ။ ပြီးတော့ မာနကလည်း အပြည့်။

ဘုရားရေ ငါ ဘာတွေ စိတ်ကူးနေပါလိမ့်။ ဘယ်လီရေ မင်း မခိုက် စမ်းပါနှင့်၊ မမိုက်စမ်းပါနှင့်ကွယ်။ တစ်ခါ သေဖူးပြီးပြီပဲ၊ ဒီလောက်ဆို ပျဉ်ဖိုး နားလည်သင့်ရောပေါ့။

နောက်ဆုံးတော့ ဂျင်နီဖာမှာ ပိုက်ဆံ ၁၈ ဒေါ်လာသာ ကျန် တော့သည် ။ အိမ်ခန်း လခကလည်း မပေးနိုင်သေး။ အလုပ်ခန်း လခမှာ လည်း နှစ်ရက်တောင် လွန် လာပြီ။ သည် အတိုင်း ဆိုလျှင် နယူး ယောက်မြို့တွင် ဆက်နေလို့ မဖြစ်နိုင်တော့။ တခြား တစ်နေရာ သွားဖို့ ကလည်း လမ်းစရိတ် မရှိ။

သူမသည် သတင်းစာ ကြော်ငြာ ကဏ္ဍများ တွင် ရှေ့နေ လုပ်ငန်း ဌာနများကို အကွာရာစဉ် အတိုင်း အသေးစိတ် ဖတ်ပြီး နီးရာ တယ်လီဖုန်း ရုံများမှ တစ်ဆင့် တစ်ဌာနပြီး တစ်ဌာန ဆက်ပြန်သည် ။ အလုပ်ခန်း တယ်လီဖုန်းမှ မဆက်ခြင်းမှာ ဘယ်လီနှင့် ဝင်ဇေယ့်တို့ သိသွားမည် စိုးသောကြောင့် ဖြစ်သည် ။

တယ်လီဖုန်းတွေ အကြိမ်ကြိမ် ဆက်သော်လည်း အဖြေကတော့ အတူတူချည်းပင် ဖြစ်သည် ။ သူမကို အလုပ်ပေးရန် ဘယ်ဌာနကမှ စိတ်မဝင်စားကြ။ ကယ်ဆို မြို့သို့ ပြန်သွားပြီး သူမ ဖခင်ကြီး၏ မိတ်ဆွေ ရှေ့

နေ တစ်ယောက်ယောက်ထံတွင် ဥပဒေရေးရာ လက်ထောက် ဖြစ်ဖြစ်၊ အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်ဖြစ် သွားလုပ်ရ ကောင်းမလားဟု စိတ်ကူးမိသည်။ ဖခင်ကြီးသာ အသက်ထင်ရှား ရှိခဲ့လျှင် သည် လို စိတ်ကူးမျိုး ကူးရပါမည်လားဟု သူမအား အကြီးအကျယ် ဆူပူ ကြိမ်းမောင်းမည်မှာ သေချာသည်။

တခြား လုပ်စရာ ဟူ၍ ဘာအလုပ်မှ မမြင်တော့လည်း ဇာတိ မြို့ကိုပဲ အရှုံးထဲက အရှုံး ဘဝမျိုးနှင့် ပြန်ရတော့မည်။

သို့သော် လောလောဆယ် ပြဿနာက ပြန်ဖို့ လမ်းစရိတ် မရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

သူမသည် ညနေပိုင်းထုတ် နယူးယောက် ပို့စ် သတင်းစာကို လှန်ကြည့်ပြန်သည်။

ကံအားလျော်စွာပင် ဆိတ်တယ် မြို့သို့ စပ်တူ ကားငှားစီးလိုသူ တစ်ဦး၏ ကြော်ငြာ တစ်ခုကို သွားတွေ့သည်။ သို့ဖြင့် ကြော်ငြာပါ တယ်လီဖုန်း နံပါတ်အတိုင်း ဆက်ကြည့်သည်။ ဘာမှ စကားပြန် မရ။ နောက်တစ်နေ့ မနက်ကျတော့မှ ထပ်ဆက်ကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

နောက်နေ့ မနက်တွင် သူမသည် နောက်ဆုံး အကြိမ်အဖြစ် အလုပ်ခန်းသို့ လာခဲ့သည်။

ဝင်ဇယ်က အပြင် ထွက်နေသည်။ ရုံးခန်းထဲတွင် ဘယ်လီ တစ်ယောက်တည်းသာ ရှိသည်။ သူက ထုံးစံအတိုင်း တယ်လီဖုန်း ဆက်နေ

သည် ။ သူသည် အပြာရောင် ဂျင်းပင်နှင့် သိုးမွေး ဆွယ်တာကို ဝတ်ထားသည် ။

‘ခင်ဗျား မိန်းမ ကျွန်တော် တွေ့ထားပြီဗျ၊ ဒီမှာ သူငယ်ချင်း၊ ပြဿနာက သူက အိမ် မပြန်ချင်ဘူးတဲ့ ဗျ၊ ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် သိပါတယ်၊ မိန်းမတွေကို ဘယ်သူမှ အကဲခတ်လို့ မရနိုင်ပါဘူး၊ ကောင်းပါပြီ၊ သူ အခု ဘယ်မှာ နေနေတယ် ဆိုတာ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် ပြောပုံမယ်၊ ခင်ဗျားက သူ့ဆီ သွားပေါ့၊ ဟိုရောက်တော့မှ ပြေလည်အောင် ချော့ချက် ပြောပြီး ပြန်ခေါ်လာခဲ့ပေါ့ဗျာ ဟုတ်လား’ သူက မြို့လယ် ဟိုတယ် တစ်ခု၏ လိပ်စာကို ပေးလိုက်သည် ။ ‘ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ၊ ပြေလည်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်’

သူက တယ်လီဖုန်းကို ပြန်ချပြီး ဂျင်နီဖာဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည် ။

‘ဒီနေ့ မင်း နောက်ကျလှချည်လား’

‘ကျွန်မ ဒီက ထွက်သွားတော့မယ် အစ်ကိုကြီး၊ အစ်ကိုကြီးကို ကျွန်မ ပေးစရာရှိတဲ့ ရုံးခန်းလခကို ကျွန်မ ပြေလည်တာနှင့် ချက်ချင်း တင်ပို့လိုက်ပါ့မယ်၊ လောလောဆယ်တော့ ကျွန်မကို ခွင့်လွှတ်စေချင်ပါတယ်’

ဘယ်လီက ကုလားထိုင်တွင် နောက်ပစ် မှီချလိုက်သည် ။ ပြီးတော့ ဂျင်နီဖာကို စိုက်ကြည့်နေသည် ။ သူ့ အကြည့်ကြောင့် ဂျင်နီဖာမှာ အနေရ ခက်နေသည် ။

‘အဲဒီလိုဆိုရင် ဖြစ်ပါ့မလား’ သူမက ဆက်မေးလိုက်သည် ။

‘မင်းက ဝါရှင်တန်ကို ပြန်မှာ လား’

ဂျင်နီဖာက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည် ။

‘မင်း မသွားခင် ငါ့ကို အလုပ်တစ်ခု ကူညီခဲ့စေချင်တယ်၊ ငါ့မိတ်ဆွေ

ရှေ့နေတစ်ယောက် သူ့အလုပ်အတွက် ဆင့်စာတွေကို ကူပြီး ပို့ပေးဖို့ ငါ့ကို အကူအညီ တောင်းနေတယ်။ ငါ့မှာ က မင်းသိတဲ့ အတိုင်း လုံးဝ အချိန် မပေးနိုင်ဘူး။ သူက သမ္မန်စာ တစ်စောင်ကို ၁၂ ဒေါ်လာခွဲ ပေးမယ် ပြောတယ်။ ပြီးတော့ ခရီးစရိတ်လည်း ရဦးမယ်။ အဲဒါ မင်း ကူညီနိုင်မလား၊’

နောက်တစ်နာရီ အကြာတွင် ဂျင်နီဖာသည် ပီယာ ဘော်ဒီနှင့် ပီယာ ဘော်ဒီ ရှေ့နေ လုပ်ငန်း ဌာန ရုံးခန်းကြီးထဲသို့ ရောက်သွားသည်။ ။ ရုံးခန်းကြီးမှာ ခေတ်မီ အဆင်အပြင်၊ ခေတ်မီ ပရိဘောဂများ ဖြင့် အလွန် ခမ်းနားသည်။ ။ ဂျင်နီဖာ့ စိတ်ထဲ အမြဲတမ်း တွေးမိသော ရုံးခန်းမျိုးပင် ဖြစ်သည်။ ။ သည် လို အလုပ်ဌာနမျိုးတွင် စပ်တူ ပါဝင်လုပ်ကိုင်ခွင့် ရလျှင် ဘယ်လောက် ကောင်းမလဲဟု စိတ်ကူးယဉ်ကြည့်မိသည်။ ။

သူမအား ရုံးခန်း နောက်ရှိ အခန်းကလေး တစ်ခန်းသို့ ခေါ်သွားပြီး အတွင်းရေးမှူး စာရေးမက သမ္မန်စာတွေ တစ်ပုံကြီး ပေးသည်။ ။

‘လုပ်ရမှာ က ဒါတွေပဲ၊ ခရီးသွားတဲ့ မိုင်တွေကိုလည်း မှတ်ထားပါ၊ ဒါနှင့် ရှင့်မှာ ကားရှိသလား၊’

‘မရှိပါဘူး၊ ကျွန်မ’

‘အဲဒီတော့ မီးရထားတွေ ဘာတွေ စီးရင်လည်း လက်မှတ်တော့ သိမ်းထားပေါ့၊ ဟုတ်လား၊’

‘ကောင်းပါပြီ’

ဂျင်နီဗာသည် ထိုနေ့ တစ်နေ့လုံး မိုးရွာကြီးထဲတွင် ဘရွန်းစ်၊ ဘရွတ်ကလင်နှင့် ကွင်းစ် နယ်မြေအတွင်း၌ ဆင့်စာများ လိုက်ပို့ရသည်။ ။ ည ရှစ်နာရီ ထိုးတော့ သူမအတွက် ဒေါ်လာ ငါးဆယ် ရနေပြီ။

သူမသည် ချမ်းချမ်းစီးစီး မောမောပန်းပန်းဖြင့် တိုက်ခန်းသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ။ သည် ပိုက်ဆံကို သူမ နယူးယောက် မြို့သို့ ရောက်လာသည့် အချိန်မှ စ၍ ပထမဆုံး အကြိမ် ချွေးနှင့် ရင်း၍ ရရှိသော ပိုက်ဆံပင် ဖြစ်သည်။ ။

ပို့စရာ ဆင့်စာတွေ အများကြီး ကျန်သေးသည် ဟု စာရေးမက ပြောသည်။ ။ အလုပ်က မသက်သာ၊ တော်တော် ပင်ပန်းသည်။ ။ တစ်မြို့လုံး အနှံ့ သွားရသည်။ ။ သွားရတာက ကိစ္စမရှိ၊ အနှိမ် ခံရတာက ပိုဆိုးသည်။ ။ တချို့များ အိမ်ထဲပင် ဝင်ခွင့်မပြုဘဲ တံခါးကို ဂျိမ်းခနဲ ပြန်ပိတ်သွားကြသည်။ ။ တချို့ကတော့ ကျိန်ဆဲကြသည်။ ။ တချို့က ရမ်းရမ်းကားကား ပြောသည်။ ။ ရည်းစား စကားတောင် နှစ်ကြိမ် အပြောခံလိုက်ရသေးသည်။ ။ နောက်တစ်နေ့တွင် သည် လို အခြေအနေမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်ကို သူမက တွေးကြောက်နေမိသည်။ ။ စိတ်လည်း အတော်ကလေး ပျက်မိသည်။ ။

သို့သော် မျှော်လင့်ချက် ရောင်ခြည်က ဘယ်လောက်ပင် မှေးမှိန်စေကာမူ နယူးယောက်မြို့မှာ နေ၍ ရသမျှတော့ နေရမည်သာ ဖြစ်သည်။ ။

ဂျင်နီဗာသည် ရေနွေးဖြင့် ရေချိုးသည်။ ။ တစ်ကိုယ်လုံးကို ရေချိုးကန်ထဲတွင် စိမ်ထားသည်။ ။ သူမသည် နွေးထွေးသော ရေထု၏ အတွေ့အထိတွင် သာယာ ယစ်မှု့နေမိသည်။ ။

ရေချိုးကန်ထဲတွင် ခြေပစ် လက်ပစ် လှဲချလိုက်တော့မှ သူမ အလွန် ပင်ပန်းနေကြောင်း သတိပြုမိတော့သည်။ ။ တစ်ကိုယ်လုံး ညောင်းညာ

ကိုက်ခဲနေသလို ခံစားမိသည်။ သည် နေ့တော့ ပိုက်ဆံ ဘယ်လောက်ပဲ ကုန်ကုန် အကောင်းဆုံး ညစာ တစ်နပ် စားပစ်လိုက်မည်ဟု လည်း ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ စားသောက်ဆိုင် ကောင်းကောင်း ကို သွားမယ်၊ ဂီတ နားထောင်မယ်၊ ဝိုင်ဖြူတစ်ခွက် သောက်မယ်၊ ပြီးတော့ ..။

သူမ အတွေး မပြတ်ခင် တံခါးဝမှ တံခါး ခေါက်သံ ကြားရသည်။ အသံက ကြားနေကျ အသံမျိုး မဟုတ်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်လအတွင်း သူမ အိမ်ခန်းသို့ ဘယ်ဧည့်သည် မျှလည်း မလာရောက် ခဲ့စဖူး။ ဧကန္တတော့ အိမ်ရှင် အဘွားကြီး အိမ်လခ လာတောင်းတာ ဖြစ်နိုင်သည်။

ရေချိုးကန်ထဲမှ မထသေးဘဲ တံခါး သွားဖွင့်ရ ကောင်းမလား၊ မဖွင့်ဘဲ ထားလိုက်ရ ကောင်းမလား စဉ်းစားနေသည်။

ခေါင်းလောင်းသံ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။ ရေချိုးကန်ထဲမှ မထချင် ထချင် ထလိုက်သည်။ ပြီးတော့ အကြမ်းစား ကိုယ်သုတ် ဝတ်ရုံကြီး ကောက်ခြုံကာ တံခါးဝသို့ လာခဲ့သည်။

‘ဘယ်သူပါလဲ’

‘မစ္စ ဂျင်နီဖာ ပါကာပါလား’

အပြင်ဘက်မှ အသံသည် ယောက်ျားသံ ဖြစ်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ကျွန်တော့်နာမည် အဒမ် ဝါနာပါ၊ ရှေ့နေတစ်ယောက်ပါ’

သူမက ဇေဇေဝါ ဖြစ်သွားသည်။ တံခါးကို သံကြိုးဖြင့် ထိန်းထားပြီး ဟရုံမျှ ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ အပြင်တွင် ရပ်နေသူမှာ အသက် သုံးဆယ်ကျော်ခန့် ရှိပြီ။ အရပ်ရှည်ရှည်၊ ပခုံး ကျယ်ကျယ်၊ ဆံပင်က ရွှေရောင်။ သူ၏ စူးရှသော မျက်လုံးပြာများ အပေါ်တွင် ကျွဲကော်ကိုင်း မျက်

မှန် တပ်ထားသည်။ သူသည် အဖိုးတန် အော်ဒါချုပ် ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသည်။

‘ကျွန်တော် ဝင်လာလို့ ရပါသလား’

တေလေကြမ်းပိုး လူစားမျိုး ဆိုလျှင် ယခုလို အော်ဒါချုပ် အကောင်းစား ဝတ်စုံကို ဝတ်နိုင်မည် မဟုတ်။ ရှူးဖိနပ်ကလည်း အထူးချုပ် အကောင်းစား၊ လည်စည်းကလည်း ပိုးသား လည်စည်း။ ပြီးတော့ လက်ချောင်းတွေကလည်း ရှည်ရှည်မျောမျော၊ နူးနူးညံ့ညံ့။ လက်သည်းတွေကိုလည်း လှပ သေသပ်စွာ ဖြတ်ထားသည်။

‘ခဏလေး စောင့်ပါနော်’

ဂျင်နီဖာက သံကြိုးကို ဖြုတ်ပြီး တံခါးကို ဖွင့်သည်။ အဒမ် ဝါနာက အခန်းထဲ ဝင်လာသည်။ ဂျင်နီဖာက သူ့အခန်းကျဉ်း ကလေးကို သူ ပြန်ကြည့်ပြီး မျက်နှာကို တစ်ချက် ရှုံ့မဲ့လိုက်သည်။ အဒမ် ဝါနာက အကောင်းစား ပစ္စည်းတွေနှင့်ပဲ ယဉ်ပါးနေသူ ထင်ပါရဲ့။

‘ကျွန်မ ဘာအကူအညီ ပေးရမှာ လဲ မစ္စတာ ဝါနာ’

ပြောလိုက်ပြီးတော့မှ ဂျင်နီဖာက အဒမ် ဝါနာ သည် နေရာသို့ ဘာကြောင့် ရောက်လာကြောင်း ရုတ်တရက် သတိရလိုက်မိသောကြောင့် တော်တော်ပင် စိတ်လှုပ်ရှားသွားမိသည်။ သူမသည် အဒမ် ဝါနာတို့ အလုပ် ဌာနတွင် အလုပ် လျှောက်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုကိစ္စကြောင့် သူ ရောက်လာတာ ဖြစ်မည်။

သူမက ဆံပင်ကို သေသေသပ်သပ် ဖြီးသင်ပြီး အပြာရင့်ရောင် အော်ဒါချုပ် အကောင်းစား ဝတ်စုံနှင့် ဆိုလျှင် ဘယ်လောက် ကောင်းလိမ့်မလဲဟု စိတ်ထဲမှ ကျိတ်၍ တောင့်တလိုက်မိသည်။

အဒမ် ဝါနာက ပြောသည်။ ။

‘ကျွန်တော်က နယူးယောက်မြို့ ရှေ့နေများ အသင်းရဲ့ စည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရေး ကော်မတီ အဖွဲ့ဝင် တစ်ယောက်ပါ မစ္စ ပါကာ၊ ခရိုင် အစိုးရ ရှေ့နေ ရောဘတ် ဒီဆီးလဗားနှင့် တရားသူကြီး လောရင့် ဝေါဒ်မန်းတို့ က ခင်ဗျားကို ရှေ့နေအဖြစ် မှတ်ပုံတင် ရုပ်သိမ်းဖို့ အတွက် အယူခံဌာနကို စာတင်လိုက်ကြပြီးပြီ’
